

2014

Komennusmies

METALLI ammattiosasto 254

TES:
Niukkuutta jaossa

NILSIÄNKATU
NILSIÄGATAN

16 20

**OL3-projektin
kuulumisia**

**Hitsaaja on valettu
pronssista**

Komennusmies-lehti on Metallin ammattiosasto 254:n tiedotuslehti, joka vuonna 2014 ilmestyy yhden kerran.

Päätoimittaja
Risto Lakanen

Toimitussihteeri
Ulkoasu ja taitto
Päivi Jankkari

Toimitus
Jarmo Kohonen
Risto Lakanen
Päivi Jankkari
Juha Kapiainen

Painopaikka
Askonpaino Oy, Helsinki
Painosmäärä 1300 kpl

Kannen valokuva
Risto Lakanen
-Kuvanveistäjä Aukusti Veuron
Hitsaaja-patsas, Helsinki

Piirroks
Juha Kapiainen

Palaute
ao254.metalli@elisanet.fi

Sisällysluettelo

Puheenjohtajan palsta	3
Erno Välimäki: Työn ja toimeentulon Eurooppa	5
Hauska nähdä, vanha tuttu!	6
TES 2013-2016 - Niukkuutta jaossa	10
Kulinaarisia nautintoja yövuorossa	12
Janne Vainio: Terveiset OL3:lta	13
Risto Lakanen: Björn Wahlroos	14
Hitsaaja on valettu pronssista	17
Ei oppi ojaan kaada	18
Eero Tuhkanen: Onko mikään muuttunut	21
Alueellista yhteistyötä - Aluekokous 2014	22
Aluejärjestön vuosikokouksen julkilausuma	23
Komennuksella keskellä päivää	24
Hitsarin maskin takaa ja edestä	26
Mitä kuuluu, Esa Koskela?	29
Työtön	30
Reppumies Karvinen	31
Haastattelussa 3 EU-parlamenttivaaliehdokasta	32
Kevät saapuu Murikkaan	34

HELSINGIN SEUDUN
TEOLLISUUSASENTAJAT RY
Ammattiosasto 254

TOIMISTO
Turunlinnantie 8, 5. krs
00930 Helsinki
puh. 045 235 2727
ao254.metalli@elisanet.fi
www.komennusmiehet.fi

AVOINNA:
pe 10.00-18.00
ke 12.00-16.00
Kesä- ja heinäkuu suljettu

PUHELINPÄIVYSTYS:
ke ja pe klo 10.00-18.00

Puheenjohtaja
Jarmo Kohonen
Herneorontie 31
54310 Hytti
puh. 040 730 3323

Taloudenhoitaja
Lauri Hölsömäki
Vaarinpolku 5
29600 Noormarkku
puh. 0400 597 486

Pekka Miettinen
Viklankuja 15
55400 Imatra
puh. 040 861 9983

Ilpo Tissarinen
Korpittie 32B
01450 Vantaa
puh. 050 563 4023

Varapuheenjohtaja
Pasi Vahtermo
Emännäntie 3C17
76130 Pieksämäki
puh. 040 868 4779

Opintosihteeri
Mika Pihlajamäki
Käyräkatu 1
13100 Hämeenlinna
puh. 050 390 1764

Ari Peuhkurinen
Paulapolku 5
44120 Äänekoski
puh. 040 546 7645

Timo Sikiö
Kinoskuja 7
55700 Imatra
puh. 040 689 6659

Sihteeri
Juha Kapiainen
Vuorelantie 65
54820 Kotimäki
puh. 040 864 4433

Ilkka Lehto
Niinikoskentie 40
07150 Laukkoski
puh. 040 483 4996

Keijo Rasimus
Matikkalantie 240
58720 Kaartilankoski
puh. 040 712 9842

TOIMIKUNTA
2014

Puheenjohtajan palsta

Katset Euroopan Unioniin

Olemme pitkään uskoneet oman eduskuntamme mahdollisuuksiin säätää lakeja suomalaisten parhaaksi. Tämä ajattelutapa ei enää vastaa todellisuutta. EU vyöryy yhä voimallisemmin mukaan esim. työelämän pelisääntöjä kirjaamaan, ja ne näkökannat ovat useinkin meille outoja.

Maailmalla paljon hyviä arvioita saanut pohjoismainen hyvinvointimalli on kovassa puristuksessa Brysselin käsittelymyllyssä.

Parhaillaan on menossa EU:n ja Yhdysvaltain väliset vapaakauppaneuvottelut. Sinne on mahdollista piilottaa kansallista työläinsäädännön kehittämistä rajoittavia ehtoja. Siksi suomalaisten EU-edustajien on syytä olla hereillä. Meillä on enemmän menetettävää kuin Etelä-Euroopan valtioilla.

Suomelle tulee EU-jäsenyyksensä ensi vuodenvaihteessa 20. Tästä ajasta voidaan tehdä selkeä johtopäätös, suomalaisten hyvinvointi on kulkenut kohti epätasa-arvoa, mikä on vastoin kansallista luonnettamme. Merkittävä osa näistä virtauksista on tullut Suomen ulkopuolelta.

Toukokuussa pääsemme valitsemaan EU-parlamenttaarikot seuraavaksi viideksi vuodeksi, joten ehdokaiden mielipiteitä voi hyvinkin alkaa jo seuraamaan.

Palkankorotus tuli, mitäs ostettais

Ei juurikaan hymyilytä maaliskuun alusta voimaan astunut palkkojen tarkistus. Tuskin jää kuukauden lopulla yhtään enempää käteen kaikkien muiden kustannusten noustessa. Globaalin maailmantalouden kirouksia tämä, pääasiassa talous- ja rahaliitto EMUN aikaansaama tilanne, jossa kansalliset devalvaatiot ovat poissa valikoimista ja palkkakurista on tullut keskeinen tekijä talouden vakauttajana. Pääomien annetaan kuitenkin vipeltää paratiisista toiseen, eikä niihin tule kenenkään puuttuman, varsinkaan verokarhun.

Työmarkkinakeskusjärjestöjen solmima Työllisyys- ja kasvusopimus pitää sisällään vahvan viestin

”Tästä ajasta voidaan tehdä selkeä johtopäätös, suomalaisten hyvinvointi on kulkenut kohti epätasa-arvoa, mikä on vastoin kansallista luonnettamme.”

Ammattiosastomme jäsenille lähetetään tämän lehden mukana tiedotekortti, ota talteen. Siitä löydät osastosi toimikunnan yhteystiedot ja toimiston päivystysnumeron!

siitä, että palkkamaltin vastikkeeksi olisi aika alkaa investoimaan suomalaiseen teollisuuteen. Tällä on aivan keskeinen merkitys, miten elintaso täällä jatkossa kehittyä. Epäonnistuminen merkitsee uutta muuttoaaltoa Ruotsiin tai Saksaan.

Joitakin investointisuunnitelmia on jo olemassa, joista reppumies ”Karvinen” saattaa itsensä löytää. Nesteytetyn maakaasun varastoja on tulossa puolisen tusinaa, lähinnä rannikolle. Porin investointi on jo vahvistettu, Turku on AGAn suunnitelmassa, Tornion terminaalien rakentajaksi valittiin Wärtsilä, ja Gasum haluaisi rakentaa Inkooseen ison terminaalin. Mikäli kaikki toteutuu, on kysymyksessä miljardin investoinnit, kun mukaan lasketaan infra ja tankkerit. Valitettavasti nämä eivät juurikaan ehdi vaikuttaa vielä tänä vuonna, mutta 2015 kylläkin.

Edunvalvontarintamalla tulee uusi koulutusopimus hyödyntää mahdollisimman täysimääräisesti. Parakkeen mukaan määräytyvä palkkarakenne tuo etua koulutukseen pääsevälle/hakeutuvalla. Työehtoihin kohdistuvat rimalalutukset eivät ota loppuakseen, kuten uutiset Olkiluodosta ja JVI-työmaalta osoittavat. Näihin tulee lainsäätäjien edelleen tiukentaa otettaan, esim. säätämällä alipalkkaus rangaistavaksi.

Hyvää kevään jatkoa kaikille!

Jarmo Kohonen
Ao. 254:n puheenjohtaja

ASKO LINDHOLM
19.9.1948-8.8.2013

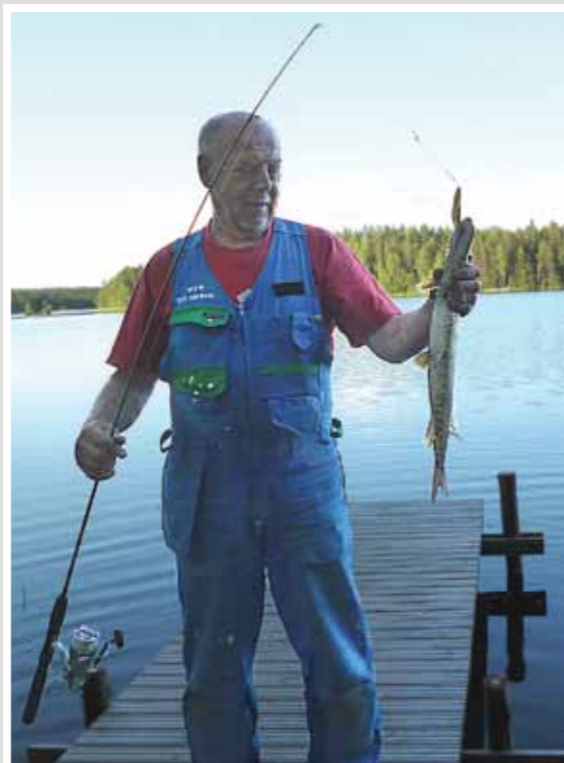
Asko Lindholm menehtyi äkilliseen sairauskohtaukseen 8.8.2013 Helsingissä. Hän oli kuollessaan 64-vuotias, syntynyt Vihdissä 19.9.1948.

Hän teki pitkän työpäivän saman työnantajan palveluksessa, aloittaen nuorena työntekijänä Teollisuus Huberin palveluksessa ja siirtyi yritysfuusioiden yhteydessä YIT:n palvelukseen. Hän teki komennustöitä LVI-putkistojen asennustyömailla, joissa toimi usein myös luottamusmiehenä.

Asko oli aktiivijäsen osaston toiminnassa lähes sen perustamisesta lähtien ja toimikunnan jäsen 1978–1988, jossa toimi osaston puheenjohtajana vuosina 1982–1985 ja 1987–1988.

Hän oli yhteistyökykyinen persoona, joka nautti muiden toimikunnan jäsenten luottamusta ja osasi kannustaa muita. Siirtyessään LVI-asentajaksi jatkoi hän osaston jäsenenä ja oli osaston tilintarkastajana toimikunnan ulkopuolisena jäsenenä.

Askon vapaa-ajan harrastuksia olivat liikunta ja kalastus. Hän oli aktiivinen suunnistuksen harrastaja, mikä piti muun liikunnan lisäksi kunnon hyvänä. Näitä liikunnan muotoja hän harrasti myös eläkkeellä, josta ehti nauttia vain puolitoista vuotta.

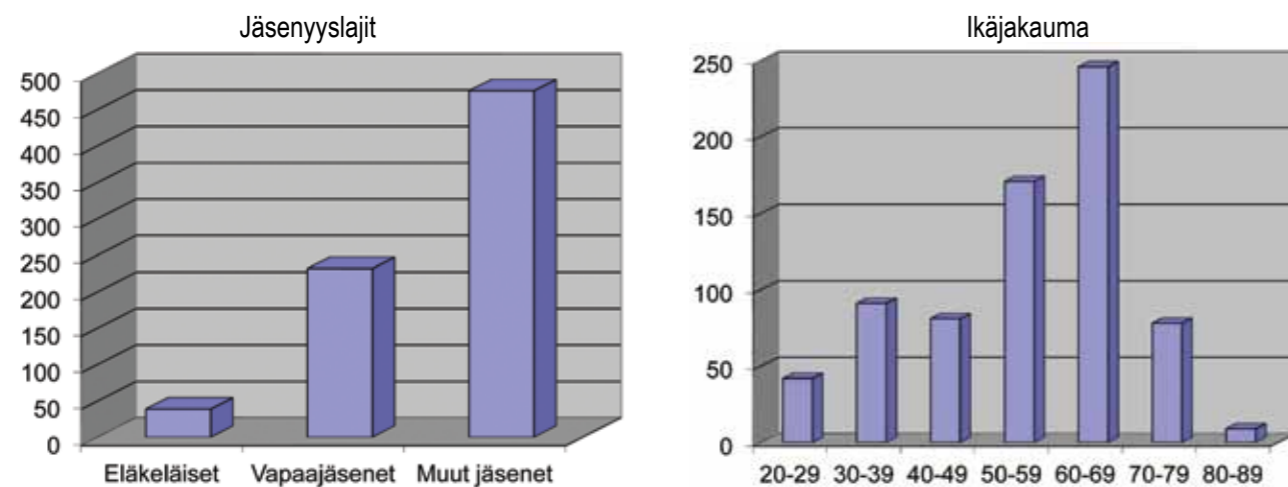
Ammattiosaston jäsenrakenne

(8.3.2014)

Ammattiosasto 254:llä on 718 jäsentä, heistä yksi on nainen.

Nuorimmat jäsenemme ovat 21-vuotiaita. Vanhin jäsen (vapaaajajäsen) täyttää tänä vuonna 87 vuotta. Osaston keski-ikä on nyt 54 vuotta.

Jäsenmaksusta vapautetuista suurimman ryhmän muodostavat vapaaajajäsenet. Vapaaajajäsenyyden saavuttaneita osastolla on 225. Tämä on n. 31 prosenttia jäsenistöstä. Työttömyys- tai työkyvyttömyyseläkkeellä on tämän lisäksi 31 jäsentä.

”Työvoiman vapaan liikkuvuuden lisäämisen ja työmarkkinoiden sääntelyn purkamisen sijaan Euroopan Unionin on vahvistettava ylikansallisia työehtosopimusjärjestelmiä ja sosiaaliturvan minimitasoja. Euroopassa sijaitsevat veroparatiisit on lopetettava. Harmaa talous on unionin yhteistoimin laitettava kuriin.”

Erno Välimäki

Vasemmistoliiton ehdokas eurovaaleissa 2014
Päluottamusmies, Cupori Oy, Pori
www.ernov.fi

Rakennetaan työn ja toimeentulon Eurooppa!

Kansainvälisen finanssikapitalismin velkapyramidin sortumisuhka on herättänyt Euroopan Unionin voimakkaaseen torjuntataisteluun. Kymmeniä ja satoja miljardeja euroja maksavilla tukipaketeilla pelastetaan lähinnä suurpääoman takapuoli liekeistä. Euroopan oikeistovoimien röyhkeys tulee selvästi ilmi, kun tarkastelemme millaisilla työkaluilla EU:n työkalupakki on korjaustoimiin lastattu.

Kriisivaltioiden talous tasapainotetaan leikkaamalla työntekijöiden palkkoja ja kiristämällä työehtoja. Samaan aikaan EU vaatii voimakkaita heikennyksiä työttömyysturvaan ja sosiaalietuuksiin. Oikeisto käyttää siis itse aiheuttamaansa talouskriisiä härskisti hyväkseen ajaakseen omia tavoitteitaan. Maksamiseksi pakotetaan palkansaajat, työttömät ja vähäosaiset. Julkisuudessa tästä kaikesta on helppo syyttää Euroopan Unionia. Oikeistopopulisteilta unohtuu täysin se, että EU vain toteuttaa päätöksentekijöidensä päättämää politiikkaa. Tällä hetkellä nämä päätökset tekee oikeisto, finanssialan ja suuryhtiöiden vakaalla tuella.

Euroopan Unionia markkinoitiin suomalaisille hankkeena, joka luo vaurautta ja hyvinvointia. Ajatus vapaasta ja taloudellisesti toimeliaasta Euroopasta kuulostaa houkuttelevalta. Karu arki on kuitenkin paljastanut totuuden. EU:ta on viimeisen vuosikymmenen ajan rakennettu suuryritysten, rahoituslaitosten ja oikeiston ehdoilla. Ajatus vapaiden kansalaisten Euroopasta on muuttunut ajatukseksi pidäkkeettömän rosvokapitalismin yhteismarkkina-alueesta. EU on se työkalu, jolla

halutaan heikentää työläisten työehtoja. Talouskurin varjolla EU pakottaa jäsenvaltionsa tekemään rajuja leikkauksia julkiseen sektoriin. Nämä yhdessä heikentävät, kenties kohtalokkaasti, suomalaisen hyvinvointivaltion perustaa.

Yhtenä esimerkkinä Euroopan Unionin oikeistolaisesta linjasta on vuodesta 2007 unionin virallisena työmarkkinapolitiikkana ollut joustoturva, ”flexicurity”. Tämän linjan mukaan Euroopan työllisyyttä pitää parantaa purkamalla ”liiallista työsuhdeturvaa”. Käytännössä tämä tarkoittaa siirtymistä amerikkalaismalliseen ”easy fire, easy hire” -ajatteluun. Perusidea ja uskomus tässä mallissa on se, että yritysten uskotaan palkkaavan halukkaammin työvoimaa, jos siitä pääsee tarvittaessa eroon. Suomalaisen työntekijän irtisanomissuoja on tällä hetkellä todella heikko verrattuna muuhun Eurooppaan. En ole havainnut tämän johtavan mihinkään merkittävään työllisyyden paranemiseen, pikemminkin päinvastoin.

Euroopan Unionin koko politiikan suuntaa on muutettava. Seuraava mahdollisuus siihen on toukokuun EU-vaalit. EU on muutettava siksi työn, toimeentulon ja hyvinvoinnin Euroopaksi, jota Vasemmisto on ajanut. Työvoiman vapaan liikkuvuuden lisäämisen ja työmarkkinoiden sääntelyn purkamisen sijaan Euroopan Unionin on vahvistettava ylikansallisia työehtosopimusjärjestelmiä ja sosiaaliturvan minimitasoja. Euroopassa sijaitsevat veroparatiisit on lopetettava. Harmaa talous on unionin yhteistoimin laitettava kuriin.

Hauska nähdä, vanha tuttu!

- Liikuntaa ja muisteloja Peurungassa

Risto Lakanen
Ao. 254:n veteraanivastaava

Keväinen sää suosi osaston veteraaneja ja päätettiin tehdä porukassa luontoretki. Osa onnistuttiin saamaan yhteiseen kuvaan.

O saston veteraanit kokoontuivat yhteiseen tilaisuuteen kylpylä-hotelli Peurungassa 5.5-8.5.2013.

Mukana oli 22 osaston jäsentä ja neljä vaimoa. Tilaisuus järjestettiin osaston historiassa ensimmäisen kerran. Tilaisuus oli kolmipäiväinen tapahtuma, johon kuului majoitus puolihoidolla. Kustannukset jokainen osallistuja maksoi itse. Osallistujien paljous oli positiivinen yllätys, ja tilaisuutta toivottiin jopa vuosittain uudelleen järjestettäväksi. Tuleviin veteraanitapahtumiin toivottiin enemmän yhteistä ohjelmaa.

Tauko rantasaunan terassilla

Liiton järjestöpäällikkö Vesa Aallosvirta luennoi liiton nykytoiminnasta, mikä kiinnosti myös veteraaneja.

Ensimmäisessä tapaamisessa oli kaksi yhteistä luentoa. Liiton järjestöpäällikkö Vesa Aallosvirta piti luennon liiton toiminnasta ja jäsenhankintakamppanjasta. Vaikka veteraanit eivät enää ole maksavia liiton jäseniä, haluavat myös he olla tietoisia liiton tapahtumista. Toinen luennoitsija oli kylpylän henkilökuntaan kuuluva vapaa-ajanohjaaja Timo Pietiläinen, joka luennoi aina tärkeästä aiheesta ”liikkumalla terveyttä ja hyvinvointia”.

Sauvakävelyn tyylinäyte ▲

Luontoretkeä vetivät edessä Oona ja Joppe ▼

▲ Saunan terassilla

Vapaa-ajanohjaaja Timo Pietiläinen piti hyvän luennon aiheesta "liikkumalla terveyttä ja hyvinvointia".

Kylpylän majoitukseen kuului myös altaan ja kuntosalin käyttö, mitä käytettiin hyväksi vaihtelevalla menestyksellä. Altaassa järjestettiin omatoimisesti Asahi-liikuntaa, jota itse johdin paremman puutteessa, mutta osallistujat tekivät kaikki liikkeet tunnollisesti perässä. Asahi on liikuntalaji, jossa yhdistyvät sekä itämaisen että länsimaisen terveysliikunnan parhaat perinteet. Liikkeet tehdään hitaasti venytellen, mikä sopii hyvin veteraaneille.

Seuraavaa tapaamista ei ole tänä kevääksi suunniteltu pidettäväksi päällekkäisten tapahtumien vuoksi, mutta myönteisen vastaanoton saanut veteraanitapahtuma tullaan järjestämään uudelleenkin. Siitä ilmoitamme myöhemmin henkilökohtaisella kirjeellä. Jos mielessäsi on jokin suositeltava paikka seuraavalle yhteiselle tapaamiselle, ota yhteyttä: Risto Lakanen, p. 0405514017.

Voimaa löytyy kaksin ja yksin käsin...

OMP Piping Oy
www.ompgroup.fi

Ulkoilun lisäksi kokoontuimme oluttuopin ääreen muistelemaan menneitä työvuosia ja tapahtumia. Totesimme, että näin suurella joukolla emme enää tapaa työmailla.

Kiitos kaikille, jotka olitte mukana Peurungassa, nähdään viimeistään taas seuraavassa veteraanitilaisuudessa!

Saiskos olla menovettä?

...JA MAAILMA ON ASFAALTIA

BENSA 95E
 Halvin 1,509e/l
 Kallein 1,699e/l

DIESEL
 Halvin 1,414e/l
 Kallein 1,599e/l

Huoltoasemilla 16.3.2014
www.polttoaine.net

TES 2013-2016

Niukkuutta jaossa

Juha Kapiainen
Ao. 254:n sihteeri

Syksyn 2013 tes-neuvottelut lähtivät liikkeelle varsin surkeissa asetelmissa. Jatkuva lomautus-, irtisanomis- ja yt-rumba ei luvannut kovin kaksista neuvottelupohjaa. Oman lisänsä tilanteeseen toi Elinkeinoelämän keskusliiton jo edellisessä vuodenvaihteessa aloittama vyörytys median kautta. Tiedotusvälineet olivat haukkana uutisoimassa vaatimuksia palkanalennuksista. Kesään mennessä ne olivat muuttuneet nollalinjapuheiksi, ja syksyn korvalla EK:n Häkämies taipui puhumaan ultramaltillisista korotuksista. Alkuvuoden palkanalennuspelottelun jälkeen pienikin korotus alkoi kuulostaa lähes voitolle.

Työllisyys- ja kasvusopimus

Pitkin kesää viriteltiin lähinnä SAK:n suunnalta haaveita keskitetyn työmarkkinaratkaisun puolesta. Luultavasti riittävän hyvien myötäjäisten toivossa EK esitti antaumuksella vastahakoista morsianta, eikä se taktiikka ihan pieleen mennyt. Keskitettyyn sopimukseen kirjattiin sopimuskauden aikana neuvoteltavien asioiden listalle muutamia työnantajalle mieluisia asioita, kuten parin arkipyhän, loppiaisien ja helatorstain, muuttaminen tavallisiksi arkipäiviksi. Niiden säilyminen jatkossakin arkipyhinä taitaa olla nyt enemmän piispojen kuin ammattiliittojen varassa. Työllisyys- ja kasvusopimus pitää sisällään myös kirjauksen neuvottelujärjestelmän uudistamisesta. Tuon viattoman kuuluisen otsikon sisällä käydään keskustelua muun muassa lakko-oikeuden rajaamisesta, tukilakkojen tulkitsemisesta laittomiksi ja niistä määrättävien sanktioiden korottamisesta.

Esitys keskitetyksi työmarkkinaratkaisuksi syntyi keskusjärjestöjen ja hallituksen välillä 30.8.2013. Koska tulopoliittisesta kokonaisratkaisusta ei saa enää näissä yhteyksissä puhua, niin nimeksi tuli Työllisyys- ja kasvusopimus. Vuoden 2011 syksyllä vastaavanlaisen keskitetyn ratkaisun nimenä oli Raamisopimus. Sopimus allekirjoitettiin keskusjärjestöjen ja hallituksen välillä 25.10.2013. Keskitetyn ratkaisun piiriin tuli noin 90 prosenttia suomalaisista palkansaajista. Merkittävimmät keskitetyn ulkopuolelle jättäytyneistä ovat Rakennus- ja Sähköliitto. Hallitus lupasi omina toimenpiteinään helpotusta muun muassa työttömien asemaan. Näistä toi-

menpiteistä merkittävin oli työttömän omavastuuajan pudottaminen seitsemästä päivästä viiteen. Kataisen ja Urpilaisen puheet tämän lähes nollatasoisen palkkaratkaisun mukanaan tuomasta 30 000 uudesta työpaikasta on tulkittava lähinnä huonoksi vitsiksi. Ei jaksa alkaa edes laskea montako tuhatta suomalaista työpaikkaa on menetetty tuon viime syksyn neuvottelukierroksen ja tämän kevään välillä.

Mitään erityisesti komennusmiehiä sivuavia parannuksia ei uuteen sopimukseen tullut. Ei kyllä heikennyksiäkään. Palkankorotusten osalta saatiin ensimmäiselle vuodelle lompsaan se kuuluisa kahdenkymppin yleiskorotus kuukaudessa. Julkisuudessa ei ole erityisemmin puhuttu siitä, että edellinen sopimus päättyi 31.10.2013 ja uusi korotus astui voimaan vasta 1.3.2014. Tarkoittaa kuudentoista kuukauden jaksoa, joista vain kahdelletoista tuli palkankorotus. Vuoden 2015 korotus (1.3.2015) on 0,4%. Työllisyys- ja kasvusopimuksessa sovittiin työeläkemaksun asteittaisesta 0,8%:n korotuksesta vuoteen 2016 mennessä. Työntekijät ja työnantaja maksavat tästä korotuksesta kristillisesti puolet kumpikin. Tuo vähäinenkin vuoden 2015 palkankorotus hupenee siis siihen. Uutta kulmasohvaa tai etelänmatkaa ei näillä korotuksilla kannata vielä hankkia.

Työmarkkinakeskusjärjestöt kokoontuvat pohtimaan vuodelle 2016 ulottuvaa palkkaratkaisua kesäkuuhun 2015 mennessä.

Metallin asema neuvotteluissa on perinteisesti vaikea...

Metallin omat neuvottelut

Olin itse mukana Metallin ja Teknologiateollisuuden välisessä suuressa neuvotteluryhmässä. Suuri neuvottelukunta on se elin, joka käy viimeisen väännön sopimuksesta ennen sen viemistä liittojen hallintojen käsittelyyn. Omia tuntojani voisin kuvailla tällä tes-kierroksella erityisen sekaviksi. Palkankorotusten osalta en odottanut alun perinkään kovin kummoista menestystä. Sen verran oli pakko harrastaa realismia jo etukäteen, kun mietti yleistä talous- ja työllisyystilannetta. Kahdenkymppin kuukausikorotus on tietenkin yhtä tyhjää kanssa, mutta olisiko lakkoon käymällä saatu edes puolet lisää. Siis toinen kaksikymppinen. Se tekee euron verran työpäivälle, mutta samassa olisi lauennut keskitetyn ratkaisun mukanaan tuomat helpotukset työttömien asemaan. Hintalappu keskitetyn hylkäämiselle oli siis kova. Itseäni arvelutti eniten, ja arveluttaa edelleen tuon edellä mainitun työllisyys- ja kasvusopimuksen sisältö. Sen jatkokeskittelyssä jos ei hanska pidä, niin edessä on taatusti suuria vaikeuksia.

Metallin valtuusto kokoontui syyskuun alkupäivinä pohtimaan, lähdetäänkö jatkamaan neuvotteluprosessia keskitetyn pohjalta vai irtaannutaanko siitä ja aloitetaan pelkästään omat liittokohtaiset neuvottelut. Metallin irtaantuminen olisi tiennyt ilman muuta koko kolmikantasopimuksen kaatumista. Itse käännyin epäilyistäni huolimatta lopulta sille kannalle, että neuvotteluita kannattaa kuitenkin jatkaa

keskitetyn ratkaisun pohjalta. Siinä kun oli määritelty ainoastaan palkankorotusten taso seuraavalle kahdelle vuodelle. Metallin omat neuvottelut työehtosopimuksen tekstikysymyksistä olivat vasta alkamassa. Odotusarvoni oli, että näissä omissa neuvotteluissa voitaisiin saada jotakin laadullista tavoitetta läpi ja sitä kautta koko neuvottelutulos siedettävälle tasolle. Tämä edistysaskel antoi odottaa itseään aivan takarajalle asti. Myöhään neuvotteluiden viimeisenä iltana, tai oikeastaan yönä, saatiin aikaiseksi kirjaus, jolla vuokratyön käytön ehtoja sekä vuokratyön tekijöiden asemaa selkiytettiin suhteessa entiseen sopimukseen. Nykyisen vuokratyön määrän huomioiden pidän sopimuskohtaa koko neuvottelukierroksen merkittävimpänä saavutuksena.

Metallin liittovaltuusto hyväksyi neuvottelutuloksen osin hyvinkin kriittisen keskustelun jälkeen lokakuun puolivälissä 2013. Sopimuksen tasoa ei voi kehua hyväksi millään asteikolla, mutta eväitä ei ollut juuri muuhunkaan. Vuosien 2007–2008 jälkeen on Suomesta kadonnut 30 000 alan työpaikkaa ja sama trendi näyttää jatkuvan edelleen. Se kylmä tosiasia painaa nyt kintereissä jokaisella sopimuskierröksellä ja tekee sitä koko yhteiskunnan tasolla. Kaikkia kadonneita työpaikkoja tuskin saadaan takaisin millään konstilla, mutta toivottavaa olisi, että työllisyys- ja kasvusopimus lunastaisi sille annetun mahtipontisen nimensä edes osittain.

Kulinaarisia nautintoja yövuorossa

Olin tässä alkukesästä komennuksella länsirannikolla seisokkityömaalla. Yhtiömme kun toimii valtakunnallisesti ja meillä on toimipaikkoja ympäri Suomea, niin luulin että firmassamme olisi sivistynyttä väkeä sielläkin suunnassa, kun eletään vuotta 2013. Ei sitä piruvie siellä ollut.

Aloin kysellä ruokailutiloja, kun me tehdään yövuoroa, ja ruokala ei ole auki kuin kello 18.00 asti. Vastaus oli, että emme tienneet, että niitä pitää olla. No, voi hyvän aika. Sanoin että nehan ovat lakisääteiset, kun yöllä ei ollut muutakaan ruokailu- ja kahvitteilupaiikkaa. Siinä selvisi, että viime vuonna oli sama homma. Yövuoro sai istua tupakkapaikalla ja juoda limut, kahvit siinä. Ei kuulemma ollut silloinkaan edes jääkaappia, jossa olisi voinut pitää evänsä.

Onneksi meidän yksi toisen osaston työnjohtajamme oli käynyt edellisviikolla tutustumassa kyseiseen työmaahan ja selvittelyt yövuoron ruokailutiloja. Oli saanut saman vastauksen kuin minäkin, että ei niitä oikein ole. Hän kuitenkin aikaisemminkin yövuorossa työskennelleenä työnjohtajana ymmärsi, että tuleehan se nälkä myös yövuoroa tehdessä. Ja niinpä hän komennukselle lähtiessään pakkasi pakettiautoon jääkaapin, mikroaaltouunin, kahvinkeitin ja pakkiin mukaan kertakäyttöastiat, kahvia, ym. tarvikkeita. Hän lupasi ne myös meidän käyttöömme.

Kannoimme ne porukalla parakin eteiseen, ja me vuorottelimme ruokailua muun seisakkiporukan kanssa, ja

kaikki sai taas kerran syödäkseen ja juodakseen. Voidsiin leivät polven päällä ja istuttiin parakin eteisen lattialla, syötiin niin kuin ennen vanhaan.

Tämmöistä oli länsirannikolla yöllä seisakkitöissä. En osaa sanoa muuta, kuin olipa taas sosiaalipuoli kokonaan unohtunut urakkatarjousta tehdessä. Onpa touthua! Ei se paljoa vaadi, puhelin vain käteen ja tilaamaan parakki täysine kalusteineen. Niitä on kyllä saatavana.

Onhan se näin, että työmaalla on ensimmäisenä vastassa pukukaapit ja muutkin sosiaalililat. Jos nuo asiat on hoidettu kunnolla, niin tämä kohentaa työmotivaatiota. Muutoin voi käydä päinvastoin. Jälkikäteen työnjohto pallotteli, että kenenkäs se olisi pitänyt hoitaa. Sanoin ettei minun ainakaan, kyllä se teille jollekin kuuluu, kun te hommaatte miehetkin yötyöhön. Nämä asiathan pitää olla kunnossa jo työtä aloittaessa eikä seisakin viimeisenä päivänä.

Nauratti kun sitten viime hetkellä herättiin ja käytiin ostamassa viimeiseksi yöksi kahvinkeitin ja mikroaaltouuneja. Ei muuten, mutta kyllä mennään takapakkia, jos eväät pitää syödä työkohteessa ja eväsreppu on aina mukana. Mutta tehdäänhän nykyään asfaltiteistäkin hiekkateitä, vissiin se on halvempaa.

Että semmoista sattuu yövuorossa vielä vuonna 2013, kuinkahan 2014?

-Metu

OL3:lta Metallin yhdysmiehen terveiset

Janne Vainio

Joulukuussa sain edunvalvontatyöstä työmaalla oman joululahjan: syyttämättäjättämispäätös Satakunnan käräjäoikeudelta. Kyseessä oli puolalainen yritys, joka on ollut Olkiluodossa vuodesta 2009 tekemässä reaktorirakennuksen ilmastointia. Jo kesäkuussa 2009 ilmeni aluehallintoviraston tarkastuksessa, että työntekijöille maksettiin reilusti alle tes:n minimipalkan. Yritykselle tehtiin parin vuoden ajan selväksi, mitä pitää maksaa. Käytiin kymmeniä palaveria, pyydettiin taustatukea pääurakoitsijalta ja tilaajalta, sekä uhkailtiin julkisesti, mutta mitään korjausta ei asiaan tullut. Tein vuoden 2011 helmikuussa yli 50 työntekijän osalta laskelmat 2009 vuodesta 2010 vuoden loppuun maksamattomasta palkan erotuksesta, työajantasaamislisistä. Metalliliiton toimitsijat Heidi Lehto ja Jouni Miettinen tekivät vielä tarkistuslaskelmat ja loppusumma kipusi melkein 500 000 euroon.

Asiasta kiinnostui tässä vaiheessa myös Lounais-Suomen aluehal-

lintovirasto ja he tekivät omat tarkastuksensa ja totesivat, että myös työaikaasäädoksiä oli rikottu. AVI teki 2011 syksyllä tutkintapyyntö poliisille, joka lähti asiaa tutkimaan. Itse pääsin pari kertaa kuulusteltavaksi, ja juttua tutkinut poliisi antoi ymmärtää, että syytä epäillä on.

Runsaan kahden vuoden tutkimuksen jälkeen juttu tuli Satakunnan käräjäoikeuden ratkaistavaksi ja päätös oli seuraava: Ei tuomiota. Päätöksen kuuluttuani ja perustelut luettuani olin hyvin hämmästynyt ja pettynyt.

Poliisi oli pyytänyt työoikeuden professori Seppo Koskiselta asiantuntijalausunnan tutkintaan liittyen, ja lausunnon luettuani olin vieläkin enemmän hämmästynyt. Työoikeuden professori Seppo Koskinen kirjoittaa lausunnossa seuraavasti: ”Tietämättömyys työntekijän asemasta ja oikeuksista sekä työnantajan velvollisuuksista Suomessa, tietämättömyys suomalaisesta sosiaaliturvasta, kielitaidot-

tomuudesta johtuvat ongelmat tai taloudellinen ja muu ahdinko eivät tee alipalkan maksamisesta rikosta silloin, kun alipalkkaa maksetaan tasapuolisesti kaikille työntekijöille.”

Että näin meillä Suomessa, muistaa vain kaikille maksaa saman verran vähän palkkaa, niin ei riko lakia!

En voi olla ottamatta esille myös kustannuspuolta asiassa. Itse tein ison tuntimäärän laskelmien tekemisessä, kuin myös Metalliliiton toimitsijat Lehto ja Miettinen. AVI:n tarkastaja ja poliisi tekivät ison työn turhaan, ihmettelen jos syyttäjä ei aikaisemmin pystynyt arvioimaan, onko jutussa riittävästi aihetta tuomittavaksi. Ja kuinka paljon pitää rikkoo työaikalakia ja jättää palkkaa maksamatta, että rikos on tapahtunut. Toivottavasti kansanedustaja Jari Myllykosken pyyntö eduskunnan oikeusasiamiehelle tutkia Länsi-Suomen syyttäväviraston toiminta tuo tulosta ja saadaan asiaan oikeanlainen päätös.

Björn Wahlroos

Risto Lakanen

Lauantaina 11.1.2014 oli Yle:n Ykkösaamun vieraana kuninkaallisten kaveri, Sampo Oyj:n hallituksen puheenjohtaja Björn Wahlroos. Toimittajana Seija Rautio.

Björn Wahlroos on investointipankkiirina rikastunut, taloustieteen tohtori, yhteiskunnallinen keskustelija, Sammon, Nordean ja UPM:n hallituksen puheenjohtaja. Björn on Suomessa porvareiden ja talouselämän ykkösguru, jota kuunnellaan varsinkin raharikkaiden taholla, joskaan ei niinkään palkansaajien leirissä.

Haastattelussa tulee esille kysymyksiä Suomen talouden tilasta ja sen ongelmista, joista olen joissain kohdissa myös samaa mieltä. Ristiriita syntyy lähinnä, kun keskustelussa tulee kysymys ammattiyhdistysliikkeestä ja palkansaajien asemasta. Eritoten särähtää korvaan, kun hän ottaa työttömät hampaisiinsa. Kuitenkin häneltä löytyy ymmärrystä yritysjohtajien suuriin palkkoihin, palkkioihin ja ylisuurien osinkojen jakamiselle osakkeenomistajille.

- Seija:** *Mihin Suomen talous on kehittymässä?*
- Björn:** *Huonoon, itse asiassa oikein huonoon.*

Vastaus on tyyppinen porvarin vastaus, joka sotii kaikkia kansainvälisiä arvioita vastaan, joissa todetaan, että Suomi on esimerkiksi kolmen A:n luottoluokituksen maa. On totta, että Suomessa on myös talousongelmia ja työttömyyttä, niin kuin lähes kaikissa EU:n ja muissa maapallon maissa.

Lama on yleismaailmallinen eikä rajoitu yksinomaan Suomeen. Miksi sitten halutaan lietsoa synkempää tulevaisuutta Suomen taloudelle ja kilpailukyvyllä, mitä se todellisuudessa on. Sanat on suunnattu ammattiyhdistysliikkeelle, palkansaajille ja työttömille. Synkkyyttä tulee, jos olette eri mieltä porvarien kanssa, jos ette suostu palkanalennukseen. Tämä ruikutus on aina sama, olkoon lama tai ei. Samaa synkkyyttä lietsoo eduskunnassa oppositio, ikään kuin maailmantalouden laman olisi aiheuttanut istuva Suomen hallitus. Kun seuraa televisiosta eduskunnan kyselytunnin lähetystä, tuntuu että eritoten perussuomalaisen puheenjohtaja Timo Soini on synkkyiden perusisä, jolle mikään asia ei ole positiivinen.

- Seija:** *Mikä Suomen taloutta painaa?*
- Björn:** *Itse asiassa palkkakustannukset on nousut eniten koko euroalueella, Kreikka oli meitä edellä vielä kaksi vuotta sitten, mutta nyt siellä on palkat tippunut. Suomi on ykkönen, ja se tarkoittaa sitä, että suomalaista työtä on erittäin vaikea viedä maailmalle. Suomen teollisuudella ei mene hyvin, täällä Suomessa.*

Huomatkaa vastauksessa painotus ”täällä Suomessa”. Sillä osalla Suomen teollisuudesta menee puolestaan hyvin, joka on siirretty halpamaihin, jossa työntekijöiden oikeuksia poljetaan lähes poikkeuksetta kyseisen maan hallituksen siunauksella. Ei ole kyse siitä, että nämä kaikki halpamaihin siirretyt suomalaiset työpaikat olisivat tuottaneet täällä

kotimaassa tappiota. Kyse on siitä, että kapitalistille ei riitä kohtuullinen voitto, vaan parempaa tulosta on osakkeenomistajille saatava keinolla millä hyvänsä. Tämän tarkoituksen saavuttamiseen ei ole kapitalistilla mitään moraalista tai isänmaallista estettä.

Minä kuuluin aikoinani Suomen kommunistiseen puolueeseen, minkä toin esille poliittisissa keskusteluissa. Tästä minulle joskus huomautettiin, että jos Venäjä on niin ihannevaltio, niin miksi minä en muuta sinne. En muuttanut, kun Suomessa tarvittiin hitsareita rakentamaan teollisuutta. Mutta Suomen kapitalistit vievät työpaikat kommunistiseen Kiinaan, jossa hallitus antaa riistää omia kansalaisiaan.

Miltä tuntuu, kun haastattelun ensimmäisissä kysymyksissä Suomen arvostetuimpiin kuuluva talousguru Björn Wahlroos antaa ymmärtää, että jätkät, teillä on liian kova palkka, mistä johtuu kaikki Suomen talousongelmat. Voi, että minä mieleni pahoitin, miten tässä näin pääsi käymään, että Suomen työläisille maksetaan liikaa palkkaa.

- Seija:** *Mistä se johtuu, ettei Suomeen tule investointeja?*
- Björn:** *Se on itse asiassa sitten niin hirvittävän yksinkertaista, ne eivät ole kannattavia, jos on kallista, se johtuu työn hinnasta.*

On useita tutkimuksia ja käytännön kokemuksia niin Suomesta kuin muualtakin maailmasta, että ei halpamaihin siirretty teollisuuden tuotanto ole välttämättä halvempaa. Siihen vaikuttavat monet seikat, kuten ammattitaitoinen työvoima, lainsäädäntö, tutkimus, kehitystyö, logistiikka, korruptio ja luottamus viranomaisiin. Monet ovat siirtäneet tuotantoaan Kiinasta takaisin kotimaihinsa, jopa amerikkalainen autoteollisuus.

- Seija:** *Mitä niille voi tehdä?*
- Björn:** *Nooh, se on sitten kovasti vaikeampi juttu. Minulla ei mitään itse asiassa patenttilääkettä työn hinnan alentamiseen ole.*

Siinä se tuli, suuren talousgurun pokka petti. Kyllä hänellä on patenttilääke, niin kuin kaikilla muillakin ahneilla kapitalisteilla, mutta ei ilkeä suoraan sanoa, suorassa televisiohaastattelussa. Olisit nyt Björn murjaisut kaikkien tietämän haaveesi, että palkansaajien palkka on yleisesti alennettava vähintään viidenneksellä, huolimatta siitä elävätkö he sillä.

Se näkökanta jää yleisesti huomioimatta julkisissa keskusteluissa, että millä palkkatasolla ja työttömyyskorvauksilla ihminen yleensä elää, asuu ja ruokkii perheensä. On useita vertailuja ja tutkimuksia Euroopan palkkatasosta ja kuluttajahinnoista. Vertailuun kuuluu asuminen, ruoka, vaateus, liikenne ja monet muut välttämättömät kustannukset, jotka joutuu palkansaaja palkastaan maksamaan. On osoitettu, että keskimääräisesti Suomessa palkansaaja maksaa lähes kaikesta kulutuksesta tulotasoonsa nähden enemmän kuin Euroopan unionin palkansaaja.

Kuitenkin Björn kannattaa työvoiman voimakkaampaa lisäämistä. Mitä se sitten tarkoittaisi käytännössä? Nykyisille työmarkkinoille tässä huonossa työllisyys-tilanteessa tuotaisiin työttömien joukkoon lisää työvoimaa kilpailemaan olemassa olevista työpaikoista.

Minulle herää mielikuva Björnin haaveesta, että työttömät seisoisivat työpaikkojen ulkopuolella, jossa käytäisiin huutokauppaa, kuka heistä myy työvoimansa halvimmalla. Mieleen tulee myös vanhat kotimaiset elokuvat, kun kartanon rengillä on asiaa isännälle. Renki seisoo salin kynnyksellä, vääntelee lakkiaan ja änkyttää huonolla suomen kielellä asiansa kartanonherralta. Saatuaan asiansa vaivalloisesti esitettyä poistuu salista takaperin hokien: ”Kyllä kartanonherra, kyllä kartanonherra”. Rengin poistuttua kartanonrouva moittii kartanonherra: ”Minä en siedä, että rahvas tulee likaisissa vaatteissaan minun saliini, hoitakoon asiansa eteisessä tai pehtoorin välityksellä”.

Myös Björn Wahlroosilla on kartano laajoine maineen, johon takuuvarmasti hän saa EU:n maataloustukea.

- Seija:** *Mikä on Suomen talouden suurin, pahin uhkakuva?*
- Björn:** *Se on kyllä täydellinen näivettyminen, emmehän me pysty maksamaan hyvinvointivaltiota kuin meidän taloudellisella menestyksellä. Viime kädessä, yksinkertaisesti, vientituloilla.*

Ei tarvitse olla kovin suurikaan talousasiantuntija tietääkseen, että Suomen hyvinvointi tulee suurelta osin teollisuustuotteiden viennistä. Aikaisemmin haastattelussa Björn oli todennut, ettei Suomeen tule investointeja, mikä varmaan pitää paikkansa. Kuitenkin tuntuu ihmeelliseltä, kun Helsingin Sanomat kirjoitti muutama vuosi sitten, että Suomen metsäteollisuus tuotti tappiota 880 miljoonaa euroa, mutta maksoi osakkeenomistajille osinkovoittoja 135 miljoonaa euroa.

Sunnuntaina 19. tammikuuta 2014 oli Helsingin Sanomissa laaja kirjoitus suomalaisista firmoista ja yksityishenkilöistä, jotka verokikkailulla jättävät verot maksamatta Suomeen. Näistä järjestelyistä johtuen, veronkierron ja firmojen verosuunnittelun seurauksena, Suomen valtio menettää vähintään miljardi euroa vuosittain. Mukana on rehellistä salassapitolain hyväksymää toimintaa kuin myös rikollisten rahanpesua. Kysymys kuuluu, miksi ei Björn eikä muutkaan kapitalistit koskaan ole huolissaan kyseisestä toiminnasta ja miksi näitä voittoja ei sijoiteta Suomen teollisuuteen.

Helsingin Sanomat: ”Tiukka salassapito viettelee myös rikollisia tahoja. EU:n komissio on arvioinut, että jäsenmaat menettävät vuosittain tuhat miljardia euroa verotuloja erilaisen verosuunnittelun ja veronkierron takia”. Tuhat miljardia euroa on suurin piirtein sama summa, mitä Euroopan unionin maat käyttävät yhteensä terveydenhuoltoon.

Helsingin Sanomat: ”Veroparatiiseja tutkiva kansalaisjärjestö Tax Justice Network on arvioinut, että pelkästään yksityishenkilöillä on veroparatiiseissa varallisuutta 11000 miljardia euroa”.

Entäs sitten, joku voisi kysyä, entäs sitten, mitä tekemistä

”Kyse on siitä, että kapitalistille ei riitä kohtuullinen voitto, vaan parempaa tulosta on osakkeenomistajille saatava keinolla millä hyvänsä. Tämän tarkoituksen saavuttamiseen ei ole kapitalistilla mitään moraalista tai isänmaallista estettä.”

Edellisen laman aikana 90-luvulla työnantajat eivät yleisesti irtisanoneet työvoimaansa heti vaan ensisijaisesti lomauttivat ja joskus jopa kouluttivat työvoimaansa. Nyt on tilanne toisin, Suomen työnantajat käyttävät työvoimaansa koulutukseen ehkä kaikkein vähiten resursseja Euroopassa. Kun lama toivottavasti on ohi, alkaa kapitalistin surkea laulu, ammattitaitoista työvoimaa on liian vähän, Suomeen on saatava lisää työntekijöitä.

•**Björn:** *”Miksi ammattiyhdistysliikkeellä on niin monta eri vapautta”, ihmettelee Björn.*

Minusta työmarkkinajärjestöihin kuuluu niin työntekijöiden kun työnantajienkin liitot. Lisäksi etujaan valvoo myös monet tuottajajärjestöt, esimerkiksi maataloustuottajat. Björnin vastauksissa kuitenkin annetaan kuva, että syypäitä ovat vain teollisuus- ja rakennusliitot. Samaan kuoroon liittyi taas eläkkeellä oleva entinen valtiovarainministeri Iiro Viinanen. Se on taattua, että kun Viinanen sanoo jotakin varsinkin ammattiliittojen vastuuttomuudesta, menee se varmasti läpi kaikissa uutisvälineissä. Molemmat unohtavat tahallaan, että Suomi on sopimusyhteiskunta, ei täällä yksin kukaan valtaa käytä tehdessään työehtosopimuksia, vaan mukana on työmarkkinajärjestöjen lisäksi usein myös valtio.

•**Seija:** *Suomessa on pitkään käyty kohtuuskustelua. Siinä tarkastelussa on ollut johtajien palkkiot ja bonukset.*

•**Björn:** *Minun mielestäni hyvästä työstä pitää palkita. Hyvät johtajat ovat yhtiön omistajille kullat arvoisia, mutta en hyväksy ylisuuria bonuksia, eikä minun johtamissa firmoissa niitä ole. Minä luulen, jos toimittaja katsoo, kuinka paljon arvoa Sammon johto on tehnyt sen osakkeenomistajille, niin ovat hyvin ansainneet sen palkkansa ja palkkionsa.*

Näissä sanoissa tuli esille Björn Wahlroosin talousajattelun totuus, joka ei koske ainoastaan Suomea. Ei varsinkaan listautuneitten pörssiyritysten johtajilla ole minkäänlaisia vastuuta muusta kuin tuottaa voittoja omistajilleen, mikä johtaa yhä nopeammalla aikavälillä talouskuplan puhkeamiseen ja lamaan. Ei firmojen tarvitse välttämättä tuottaa voittoja, mutta sijoittajat tekevät voittoja myymällä ja ostamalla jopa tappiollisia osakesalkkuja toisilleen. Maalaisjärjellä ajatellen luulisi, että tehdessämme työtä, palvelujen ja tavaroita tuottaessa, syntyy vaihtoarvoltaan eniten maailmassa rahaa. Se on harhaluulo, rahamaailmaa hallitsevat rahalla keinottelijat, harmaat markkinat ja lailistetut rikolliset, jotka yhdessä suistavat maailman lamaan ja joukkotyöttömyyteen. Hyvä esimerkki siitä on, kun jossain pörssiyrityksessä alkavat yt-neuvottelut ja työntekijöitä vähennetään, nousee kyseisen firman osakkeen hinta, toisin sanoen rahaa kasvaa itsestään omistajien tilille.

näillä luvuilla on Björn Wahlroosin haastattelussa, kun hän ei itsekkään niitä mainitse. Hän on huolissaan, kun Suomeen ei investoida, mutta ei peräänkuuluta niitä ihmisiä investoimaan, jotka ovat saaneet pääomia osinkovoitoista ja veronkierron tuloksena. Valitus Suomen huonosta kilpailukyvyvystä tuntuu ontolta puheelta, kun samaan aikaan kerätään miljardeja euroja maksamattomina veroina ja muilla kikkailuilla. Luulisi, että näistä voitoista liikenisä esimerkiksi tutkimusrahaa Suomen yliopistoille, joissa luodaan kansainvälisesti merkittäviä keksintöjä teollisuuden tuotantoon ja työpaikkoja.

•**Seija:** *Mitä hallituksen pitäisi tehdä?*

•**Björn:** *Hallituksen pitäisi käynnistää suuri uudistusohjelma, jonka tavoitteena on saada Suomi nousuun. Mutta ennen kaikkea lyhyellä aikavälillä vastuunäistä, menestyksestämme, menee itse asiassa työmarkkinoille...*

€ Vastaus sisälsi vielä pitkän litanian investointien esteitä. Näin hänen mielestään synnytetään voimakkaampia kannustimia hakeutua töihin: Opiskeluaikoja lyhennetään, eläkeikää nostetaan, työttömyysaikoja lyhennetään siten, että pitkäaikaistyöttömiin työttömyysturva heikennetään.

Björn esitti nuorisotyöttömyyttä koskevan kysymyksen: ”Miksi tehdä se laeva tie niin helpoksi nuorille”. Tähän voisi esittää vastakysymyksen: ”Miksi tehdä se laeva tie niin helpoksi veronkiertäjille, jotka eivät ota mitään vastuuta nuorten syrjäytymisestä”.

Björn esittää, että synnytetään voimakkaampia kannustimia palata työelämään heikentämällä työttömyysturva. Näin sanoo mies, joka itse sai valtiolta veronmaksajien rahaa perustaakseen pankin.

Björn Wahlroosin historiasta ja hänen sanomisiaan

Uutislähetysessä 16.4.2012 sanoi Björn: ”Vanhuksilta äänioikeus pois. Miksi keski-ikäisillä, joilla on vielä monta vuotta edessään, ei saisi olla enemmän ääniä kuin vanhuksilla, joilla ei todennäköisesti ole tulevaisuutta edessään kuin muutama vuosi”. Kuulostaa karmivalta. Miltä tuntuu eläkeläisestä, joka sodan jälkeen raivasi ja rakensi maan itseään säästämättä ja nyt hänen on luovuttava demokraattisessa maassa perusarvostaan.

Björn Wahlroos oli vielä 70-luvun alussa SKP:n jäsen, jossa edusti lähinnä jyrkempää tiedonantajaleiriin kuuluvaa kommunismia. Minä epäilen hänen aatteellista motiiviaan työväen puolesta, ehkä kyseessä oli nuoren miehen kiukuttelu isäänsä ja sukuaan vastaan.

Kaksituhattaluvun alussa Wahlroosista tuli yksi Suomen rikkaimpia miehiä veronmaksajien rahoilla.

Kun valtio osti häneltä Mandatum osakkeet 2,5 miljardilla markalla, hinta oli yli 50 prosenttia niiden todellisen pörssi-arvon. Näin hän pääsi johtamaan omaa Sampo-Leonia -pankkia. Melkoinen saavutus entiselle Suomen kommunistisen puolueen jäsenelle.

Tämän kirjoituksen tarkoitus ei ole hyökätä Suomen työnantajia vastaan. Kyllä suurin osa Suomessa toimivista yrityksistä ovat rehellisiä ja arvostavat ammattitaitoista työntekijäänsä, eivätkä ole nopeaa rikastumista odottavia keinottelijoita. Monet ovat joutuneet taloudellisiin vaikeuksiin laman vuoksi, minkä varmasti ymmärtävät myös työntekijät. Monille näille yritysjohtajille on tullut ylipääsemättömiä esteitä kilpaillessaan samoilla markkinoilla harmaan talouden kanssa, veronkiertäjien ja rikollisten omistamia firmoja vastaan.

Hitsaaja on valettu pronssista

Teos: Hitsaaja, pronssiveistos, 1948
Tekijä: Aukusti Veuro (Sääksmäki, s.1886 - k.1954)
Sijainti: Nilsiäkatu 16-20, Vallila, Helsinki

Patsas paljastettiin Helsingin Teräshuonekalutehtaan eli Heteka Oy:n pääportin edustalla 1948. Heteka oli perustettu 1932 ja oli yksi Helsingin suurimpia metallinjalostuslaitoksia. Tehdas valmisti metallihuonekaluja ja niitä tunnettuja hetekoita, natisevia teräsrakenteisia joustinsänkyjä. Hetekoita tehtiin liki 2 miljoonaa kappaletta, lähes jokaiseen suomalaiseen kotiin, kunnes tuotanto lopetettiin 1964.

Hitsaajapatsas kuuluu kuvanveistäjä Aukusti Veuron pääteoksiin. Veuro toimi myös mm. Paavo Nurmen juoksijapatsaan valajana, mistä hän sai Grand Prix -palkinnon Pariisin maailmannäyttelyssä 1937.

"Koulutus on ehdoton edellytys suomalaisen talouden elpymiselle, menestymiselle ja elossa pysymiselle"

Ei oppi ojaan kaada

Kolmen päivän koulutusoikeudesta

Vuoden 2011 työmarkkinakerroksella sovitun raamisopimuksen yhtenä elementtinä oli yritysten henkilöstölle suunnattu kolmen päivän vuosittainen koulutusoikeus. Tuo sopimuskirjaus aiheutti myöhemmin melkoisen kalabaliikin, ja paavia lukuun ottamatta siinä taisivat olla lopulta kaikki mahdolliset tahot selvittämässä, mitä neuvotteluissa olikaan sanottu ja tarkoitettu. Lopputulokset muistutti vanhaa kansansatua, jossa hiiri alkoi tehdä kissalle pukua. Ei tullut edes takkia mutta jonkunlainen tuluskukkaro kuitenkin.

Juha Kapriäinen

Asiat etenivät sen verran, että tämän vuoden alusta astui voimaan lakipaketti työntekijöiden osaamisen kehittämistä. Uuden lain liikkeelle syytävä voimana oli nimenomaan tuo raamisopimuksen kirjaus koulutusoikeudesta. Myös yt-lain koulutusta koskevia määräyksiä tarkennetaan.

Koulutusta koskeva laki antaa työnantajalle verovähennysoikeuden tai korvauksen koulutuksesta aiheutuvista kustannuksista. Verovähennyksen maksimimäärä on työntekijää kohden kolme koulutuspäivää vuodessa. Säännökset eivät kuitenkaan velvoita työnantajaa kouluttamaan jokaista työntekijää joka vuosi.

Verovähennysoikeuden tai koulutuskorvauksen saadakseen työnantajan tulee laatia kirjallinen koulutussuunnitelma yhdessä henkilöstön kanssa. Koulutuksen tulee tapahtua työaikana ja siitä on maksettava palkkaa. Kaikki työnantajan tarjoama koulutus ei automaattisesti oikeuta työnantajaa saamaan verovähennystä tai koulutuskorvausta. Taloudellinen kannuste koskee koulutusta, joka kehittää työntekijän ammatillista osaamista hänen nykyisissä tai tulevaisissa työtehtävissään.

Koulutus on ehdoton edellytys suomalaisen talouden elpymiselle,

menestymiselle ja elossa pysymiselle. Siihen on perustunut koko sodanjälkeinen teollisuuden ja itse asiassa koko suomalaisen yhteiskunnan menestystarina.

Viimeisten vuosien aikana on valitettavan usein ollut vallalla tyyli, jossa nostetaan yrityksistä osingot ulos viimeistä senttiä myöten. Tämä meno on vaurioittanut koulutus- ja tuotekehittelypohjaa jo varsin pahasti. Osakkeenomistajien oikeutta yritysten tuottamiin voittoihin ei voida kiistää. Samalla voidaan kuitenkin kysyä, onko erityisen viisasta ulosmitata liki maksimaalisesti nekin eurot, joilla voitaisiin tehdä tulevaisuuden kilpailukykyä edistäviä toimia. Ovatko ne EK:n haikailemat palkanalennukset lopultakaan ratkaisu Suomen ongelmiin, jos osaamisessa ja innovaatioissa vajotaan banaanivaltion tasolle?

Toivottavaa on, että tämä uusi, lainsäädännön ja yhteiskunnan tuen varaan rakentuva järjestelmä tuottaa hyviä tuloksia. Niitä on sovittu arvioitavan kolmikantaisesti vuoden 2017 puolella.

Sitä asiaa jään kyllä väkisin miettimään, että millaista koulutusta voidaan antaa perinteiselle komennusmiehelle, joka on useimmiten täysin itseoppinut oman alansa töihin.

"Viimeisten vuosien aikana on valitettavan usein ollut vallalla tyyli, jossa nostetaan yrityksistä osingot ulos viimeistä senttiä myöten. Tämä meno on vaurioittanut koulutus- ja tuotekehittelypohjaa jo varsin pahasti."

Työmenetelmät ja kikkavitokset ovat kulkeneet työporukoitten mukana vuosikymmenten ajan ja niitä on hyödynnetty sitä mukaa, kun uutta väkeä on alalle tullut. On vähän vaikeaa kuvitella, että jossain olisi joku komennustieteen maisteri, jonka pedagoginen pätevyys olisi sitä luokkaa, ettei hän joutuisi tässä asiassa itse opetettavaksi.

On kuitenkin tärkeää, että jo aiemmin hankittua osaamista voidaan ylläpitää myös komennustöissä. Tähän voisi mainita esimerkkinä vaikka erilaisten hitsausmenetelmien hallitsemisen ja osaamisen ylläpidon. Nämä riittävän laaja-alaiset hitsaajapätevyudet turvaavat myös yrityksen toimintakykyä. ■

Käsityöläinen alusta loppuun. Komennusmiehiä ei synny koulunpenkillä, mutta koulutuksella on sijansa tälläkin alalla.

BILFINGER

”Viime aikoina Kilpilahden johtavat yritykset ovat kertoneet merkittävistä investoinneista tulevina vuosina ja olen erittäin iloinen, että me palveluntoimittajana voimme näin olla mukana tukemassa tulevia hankkeita”

Bilfinger investoi tulevaisuuteen ja työllistää nuoria

Vuonna 2010 Suomeen rantautui saksalaiseen Bilfinger -konserniin kuuluva teollisuuden palveluja tarjoava Bilfinger Industrial Services Finland Oy. Yritys tuli Suomeen ostamalla putki- ja metallipalveluja tarjoavan Oripipe Oy:n. Bilfinger jatkoi laajentumista ostamalla Are Oy:n teollisuuspalvelun liiketoiminnan 2012. Viime vuoden kesällä Bilfinger solmi kumppanuussopimuksen Veo Oy:n kanssa ja samalla solmittiin sopimus Veo Oy:n asennusyksikön liikkeenluovutuksesta heinäkuussa 2013.

Hyvä työpaikka on turvallinen - työturvallisuus on Bilfingerin toiminnan kulmakivi ja tavoitteemme on nolla tapaturmaa. Tavoitteen saavuttamiseksi yhtiössä on yhteneväiset ja systemaattiset käytännöt työturvallisuuden kehittämiseen, kertoo Bilfingerin HSEQ -päällikkö Samu Leppänen.

Bilfingerin asentajien työsuojeluvaltuutettu Ilkka Lehto lisää, että konkreettisesti tämä näkyy siinä, että työturvallisuudesta puhutaan päivittäin myös kahvipöydissä. Tärkeimpänä asiana on huolehtia kaverinkin työturvallisuudesta ja – hyvinvoinnista!

Huolimatta vaikeasta markkinatilanteesta uskomme tulevaisuuteen ja investoimme uuteen konepajaan 4 miljoonaa euroa. Uusi konepaja valmistuu kesällä 2014 ja tulee sijaitsemaan Porvoon Kilpilahden teollisuusalueella.

Viime aikoina Kilpilahden johtavat yritykset ovat kertoneet merkittävistä investoinneista tulevina vuosina ja olen erittäin iloinen, että me

palveluntoimittajana voimme näin olla mukana tukemassa tulevia hankkeita, sanoo toimitusjohtaja Tom Främpling.

Nyt tehtävä investointi mahdollistaa Bilfingerille merkittävän kasvun Etelä-Suomessa ja tuo ainakin 100 uutta pysyvää työpaikkaa alueelle. Haluamme olla haluttu työnantaja, joka tukee nuorten työllistymistä, lisää HR -päällikkö Stefan Karlsson.

Bilfinger on maailmanlaajuinen rakentamiseen ja teollisuuden palveluihin keskittynyt yhtiö, joka työllistää globaalisti noin 70 000 ja Suomessa noin 300 henkilöä. Suomessa Bilfinger toimittaa teräsrakenteita, putkistoasennuksia, sähköasennuksia, sähkösaattoja ja instrumentointia. Verkostomme kautta tarjoamme lisäksi mm. teknistä muurausta, eristys- ja telinepalveluja. Toimipaikkamme sijaitsevat Porvoossa, Kotkassa, Raumalla, Oulussa, Raahessa, Torniossa sekä Naantalissa.

Jos haluat luoda uraa kansainvälisessä yrityksessä, lähetä avoin hakemuksesi sähköpostiosoitteeseen rekry.is.fi@bilfinger.com.

Lisätietoa meistä löydät www.is-finland.bilfinger.com.

Voit myös seurata meitä LinkedIn:ssä: <http://www.linkedin.com/company/bilfinger-industrial-services-finland-oy>.

Onko mikään muuttunut

Eero Tuhkanen
aluetoimitsija

Miten on toiminta muuttunut 14 vuoden aikana, jonka olen ollut aluetoimitsijana.

Alueen tapahtumakalenteri on ainakin laihtunut yhden sivun mittaiseksi, olihan se aiemmin sentään muutamien sivun paketti. Syynä tähän on liiton toimintojen karsiminen, koska jäsenmaksutulot ovat pudonneet.

Tältä vuodelta on mm. karsittu Retkeilypäivä, samoin Veteraanitapaaminen. Toivotaan, että ne ovat kuitenkin vielä jatkossa mukana toiminnassa, sillä nämä ovat olleet jäsenten suuressa suosiossa. Suosituttuja ovat myös olleet ay-koulut, joissa mm. viime syksyn iltakoulutuksissa on ollut lähes 200 osallistujaa. Kulttuuritoiminnan toivon myös pysyvän alueen toimintoissa, sillä meidän jäsenistöämme löytyy runsaasti harrastajia.

Miksi sitten eurojen tulo liittoon on laskenut? Syynä siihen on maksavien jäsenten määrän lasku, joka osaltaan johtuu siitä, että yrityksiä on lopetettu ja pirstottu.

Työttömyyspäivärahaa sai helmikuussa tänä vuonna lähes 16 500 jäsentä. Vuonna 2010 heitä oli peräti 27 000 ja vuonna 2008 määrä oli 8500.

Toivottavaa onkin, että maan talous piristyy ja tuotanto pääsee vauhtiin mahdollisimman pian.

Jäsenhankinta on monella työpaikalla unohdettu, tai siihen ei ole kiinnitetty tarpeeksi huomiota. Käynnissä olevalta järjestämistyöltä toivotaan apua siihen, että saadaan luottamusmies mahdollisimman monelle työpaikalle. Sillä ilman luottamusmiestä on työntekijöiden edunvalvonta työpaikoilla aika heikoissa kantimissa.

Herääkin kysymys, miten tuollaisissa työpaikoissa tulee TES-korotukset hoidettua, kysyn vaan. Luottamusmies hoitaa parhaiten myös jäsenhankinnan.

Ammattiosastojen toiminnassa on paikoin myös parantamisen varaa. Sen osoitti ammattiosastoille tehty kysely. Kyselyyn vastasi 275 osastoa ja 14 ei vastannut lainkaan. Puolet osastoista ilmoitti, ettei ole järjestänyt yhtään kurssia vuodessa.

EU-vaalit pidetään toukokuussa, joissa toivotaan mahdollisimman monen käyvän äänestämässä. Metallilaisia ehdokkaita on mukana kolme. Vasemmistoliitosta ehdokkaina ovat Kari Uotila ja Erno Välimäki, sekä SDP:stä Janne Laulumaa.

Haluan kiittää kaikkia näistä vuosista ja yhteistyöstä, sillä siirryn heinäkuun alussa harrastusteni pariin.

Seuraajani on Ville Kari, jonka liittohallitus valitsi helmikuussa. Villen aiempi työpaikka oli ABB Pitäjänmäki.

Ammattiosasto 254 kiittää Eeroa kuluneista vuosista ja metalliliittolaisten hyväksi tehdystä työstä. Toivotamme sinulle rentoja eläkepäiviä. Vietä paljon hienoja sinisiä hetkiä lempiharrastustesi, blues-musiikin ja kesämökillä puuhailun merkeissä.

▲ Pekka kertomassa Chryslerin teknisistä hienouksista muille osaston aluekokousedustajille. Kuvassa osasto 254:n aluekokousedustajista Pekka Miettinen, Juha Kapiainen ja Keijo Rasimus. Kameran takana osaston neljäs edustaja Jarmo Kohonen.

▲ Vuosittaisessa alueellisessa tapaamisessa ammattiosastojen edustajat saavat edunvalvontaan uusia näkökulmia.

Helsinki-Uusimaa aluejärjestön vuosikokous pidettiin lauantaina 15.2. Vantaalla.

Ammattiosasto 254 on rekisteröity Hki-Uusimaa alueelle, jonka seurauksena osallistumme alueen toiminnan suunnitteluun ja kehitystyöhön. Kokous pidetään kerran vuodessa. Osaston edustajien määrä lasketaan siten, että kutakin alkavaa 250 jäsentä kohti saadaan asettaa yksi edustaja. Jäsenten määrät tarkistetaan vuodenvaihteessa. Ao. 254:n jäsenmäärän ylittäessä tuolloin 750 saimme neljä edustajaa vaikuttamaan Hki-Uusimaa piiriin asioihin.

Kokousta ennen pidetään ryhmäkokouksia, joihin kutsutaan alustajia eri intressipiireistä ja Metalliliitosta. Tällä kertaa mukana olivat mm. kansanedustajista Kari Uotila ja Metalliliitosta järjestöasiantuntija Ville-Petteri Risberg.

Lisäksi paikalla oli kirjallisuuspalkinnon vuoden 2013 parhaasta dekkarista pokannut Timo Sandberg. Hän on entisiä Metalliliiton toimitsijoita, nykyisin eläkkeellä oleva vapaa kirjailija. Palkintoa tavoitteli 50 dekkaria, joista Timon kirjoittama ”Mustamäki” sai palkintoraadilta parhaan arvion.

▲ Aluekokouksen päätöslauselmaa laatimassa. Takana edustajat Taina Karrikka (ao. 77) ja Jarmo Partanen (ao. 21), edessä edustaja Terho Laitila (ao. 70) sekä ryhmän vetäjä aluetoimitsija Ari Kolehmäinen. Jarmo Kohonen osasto 254:n edustajana oli myös mukana ryhmässä.

◀ Edunvalvonnan raskasta osastoa yhteiskuvassa. Vasemmalta lukien: Hki-Uusimaa alueen pitkäaikainen aluetoimitsija Eero Tuhkanen, osastomme hyvän kasvatustyön ilmentymä Juha Kapiainen, telakat hyvin tunteva kansanedustaja Kari Uotila ja Metalliliiton järjestöasiantuntija Ville-Petteri Risberg.

VALTION OMISTAJAOHJAUKSEEN YHTEISKUNTAVASTUUTA - ELÄKEIÄN NOSTO EI OLE RATKAISU

Metallityöväen liiton Helsinki-Uudenmaan alueen aluejärjestö paheksuu tapaa, jolla valtion omistajaohjausta on hoidettu. Omistajaohjauksesta puuttuu kokonaan yhteiskuntavastuu ja eettinen suhtautuminen henkilöstöön. Viimeisin esimerkki tästä vastuuttomasta toiminnasta on valtioenemmistöinen Finnair, joka lomauttaa oman henkilöstönsä ja palkkaa tilalle ulkomailta työvoimaa. Finnair ei ole palkannut uutta työvoimaa kuuteen vuoteen Suomesta. Huolestuttavampia piirteitä lentoyhtiön toimissa on se, että palkattuun ulkomaiseen työvoimaan ei sovelleta yleissitovaa työehtosopimusta. Aluejärjestö paheksuu johdon ylisuuria palkitsemisjärjestelmiä ja osinkojenjakoja yrityksissä, joissa valtiolla on merkittävä omistus. Palkitsemista on edeltänyt poikkeuksetta henkilöstön vähentämiseen tähtäävät yhteistoimintaneuvottelut.

Maaliskuussa 2012 solmitun työurasopimuksen pohjalta aloitetun eläkejärjestelmän uudistamisen on tarkoitus astua voimaan 2017. Aluejärjestö edellyttää, että uudistuksessa ei puututa nykyisen eläkeikärajan alaikään 63 vuoteen. Eläkeuudistuksen pääpainon tulee kohdistua toimenpiteisiin, joissa pyritään ehkäisemään ennakkoeläkkeelle siirtymistä. Elinkeinoelämän keskusliiton EK:n ainoa tavoite eläkkeisiin on eläkeiän korottaminen, jolla minimoidaan heidän omia maksuunsa eläkkeiden rahoituksesta. Nykyisen työttömyysturvan ns. lisäpäiväoikeuteen ei myöskään saa tulla heikentäviä muutoksia. Mikäli elinkeinoelämällä on aito halu ratkaista varhaisen eläkkeelle siirtymisen ongelma, tulee painopiste muuttua työpaikkojen säilyttämiseen ja työolosuhteiden kehittämiseen.

Vantaalla 15.2.2014

Metallityöväen liiton Helsinki-Uusimaa aluejärjestön vuosikokous

TEOLLISUUSPUTKISTOT
PrePipe

Hitsarin maskin takaa ja edestä

TEKSTI Eero Hovi
Aitämäki 27.5.2013

MAISEMAKUVAT Jorma Piironen

Katsoessani televisiosta ruotsinkielisen kanavan ohjelmaa, kavahdin yhtäkkiä, se näytti tuttuja maisemia vuosien takaa. Fauske-Bodø -ratahan kulki sitä reittiä, jota kerran olimme Kallen kanssa ajelleet työmaalle, syksyn kellastamia vaivaiskoivuja seuraillen, auto täynnä muovipusseja ja Asserin pitkä jenkkikassi. Kyseessä oli aivan tavallinen työkomennus Norjaan, öljylautan moduulia rakentamaan.

Reissuhan alkoi rehvakkaasti Etelä-Suomesta. Ja tietenkin aikataulu pojilla oli tarkka. Vaasasta lähti laiva, johon kyllä selvittiin aikoinaan, kunhan Pohjanmaan suorat tiet antoivat ajoon tarvittavan vauhdin. Hieman toisin kyllä kävi. Loppumatkalla näytti sellaiselta, että jos lautta ei odota, niin saa katsella Vaasasta yösjaa. Oli kumminkin onni matkassa, selvittiin. Laivan nostosiltaa oltiin juuri nostamassa ylös, kun kaksi sankaria ilmestyi autoineen paikalle. Ottivat mukaan, alku työmatkalle oli onnistunut hyvin. Laivassa aika kuluu ja on kaikenlaista puuhastelua. Uumaajaan selvittiin sitten aamulla mukavasti. Auto ulos ja pojat jatkamaan matkaa, jonkin verranhan sitä oli vielä jäljellä. Maisema alkoi hieman muuttua karummaksi ja huurretta alkoi jo olla maassa, kun saavuttiin Kiirunaan illalla, oli yöpymisen paikka edessä. Matkustajakoti otti väsyneet pojat huomaansa, ja uni maittoi.

Aamulla matka jatkui ja laulu soi, tosin sen laulun voi jättää pois. Saavuttiin määränpähän sitten illalla ja majoituspaikkaa alettiin kysellä ja se oli järjestyksessä, toimeliaan ja tšekäläistä kieltä puhuvan työmaakaavan hoitamana. Asunto oli omakotitalossa, yksi huone, jossa oli mahdollista valmistaa itse illalla ja aamulla ruokansa, hyvä juttu. Asunnon omistaja oli vanhempi, hyvin ystävällinen naishenkilö, jonka kanssa ei paljoa kielitaidottomana juttu luistanut. Ei kyllä tullut moitteitakaan, vaikka paistetun sipulin käry varmasti ajautui myös hänen huoneisiinsa. Ei kyllä kehuttukaan. Voissa paistettu sipuli oli molempien bravuuriruoka. Asserin kaurapuuron syönti aamulla oli saada nolon lopun, kun kaupassa ei ymmärretty

aivan heti, mistä tuotteesta oli kysymys. Taidettiin siinä käyttää elekieltäkin, kun vihdoin paketti oli kourassa.

Kun asuntoasiat oli kunnossa, selvisi sekin tilanne työmaalla, että töiden alku viivästyi, ei ollut määrätty asia saapunut. Se ei ollut paha asia kuin joillekin, jotka eivät saaneet aikaa kulumaan millään. Kallella ja Asserilla ei näitä ongelmia ollut, aika kului kuin iltamissa. Osa porukkaa oli jo kaksi viikkoa tehnyt vain työmaakävelyä ja poistuneet kaupungille mikä millekin askareille. Se mikä asiassa oli erittäin hyvä, oli että öljy-yhtiö maksoi täyden palkan joutenolosta ja päiväraha tuli Norjan kruunuissa joka päivälle. Eikä se ollut mikään pieni, koska aliurakoitsija oli suomalainen Finna.

Päästiinhän sitä vihdoin työntekoonkin käsiksi. Asseri sai asentajaksi tutun kaverin samalta paikkakunnalta kuin hänkin. Ulkomailla kun oltiin heitettiin muutama englannin kielen sana joukkoon niin kuin mausteeksi työntekoon. Asserin sanavarastoonhan ei montaa sanaa kyllä kuulunut. Englannin opiskelu oli jäänyt hyvin vähiin. Eräällä työmaalla teltassa asuessaan oli sitä yrittänyt lukea, ei mennyt kauan, kun uni yllätti ahkeran opiskelijan. Ja sanojen ääntäminen on aivan toista kuin miten se kirjoitetaan. Hyvin me kyllä toisiamme ymmärrettiin, varsinkin kun asia esitettiin suomeksi.

Asserihan oli hitsari ja joutui putkien kimppuun, kun kokeetkin oli ajettu hyväksyttävästi. Se mikä oli ero suomalaiseseen työtahtiin, oli että ei ollut kiirettä, kun vain teki hyvän työn. Suomessahan oli tavaksi tullut, että puikonkuivaajasta otettiin puikkoja haalarin sivutaskuun, täällä se peli ei vedellytkään. Se oli olevinaan nopea tapa jatkaa hitsausta eteenpäin. Paikalle tuli Kontrolli ja ilmoitti tulkin välityksellä, että jokainen puikko on otettava kuivaajasta erikseen. Siihen olikin totutteleminen, kun oli oppinut hosumaan sauman kanssa aikaisemmin, täällä sitä ei sallittu.

Porukkaan oli tullut kaiken ”karvaisia” hitsareita Te-lakalta. Kaveri hitsasi putkeen sauman, se kuvattiin, ei hyväksytyt! Mies totesi vahvalla Länsi-Suomen murteella: ”Kuink se on mahrollist, Turus pelkkä femma, tääl vaan val-lan ykkösi ja kakkosi”. Se tietenkin nauratti muita, mutta ei asianomaista, vahingonilo on kaikkein aidointa iloa, valitettavasti. Olihan siellä muutakin kuin hitsaamista, asennusteltassa järjestettiin pituus- ja kolmiloikka-

kilpailuja. Haminan poika oli tosi kimmoisa kaveri, taisi harrastus jäädä näihin kisoihin.

Työmaahan oli Vuonan rannalla ja napapiirin yläpuolella, jolloin alkoi jo varhain syksyllä olla pimeää, aamulla ja illalla. Se vaikutti varmasti monen mielialaan masentavasti, eikä pieniltä hermostumisiltakaan vältytty. Eräs tapaus asunnolta kuvaa sitä osuvasti. Kämpillä oli yhteinen lavuaari, jokaisella omat saippuat tietenkin. Asseri sattui juuri sinä hetkellä saapumaan vierailulle työtovereiden luokse, kun hän joutui todistamaan tilanteen, jossa lavuaarin päältä oli saippua hävinnyt. No eräs kaveri, jonka se oli, alkoi syyttää toisia varkaudesta. Tilanne laukesi vanhemman miehen tokaisuun: ”On se kumma, kun omassa porukassakin on varkaita”. Saippua löytyi, ja tilanne päättyi nauruun. Sellaisia saattaa sattua paremmissakin piireissä.

Kalastaminen on ollut jokaiselle suomalaiselle rakkain harrastus, tai melkein jokaiselle. Kävipä niin, että sekalainen joukko asentajia ja hitsareita lähti kokeilemaan kalaonnea, kun kerran oltiin Norjassa ja vedet olivat kristallin kirkkaat. Porukkaan sattuu aina sellaisia henkilöitä, jotka haluavat olla muita parempia. Kalastuksessa ei kyllä se paremmuus näkynyt. Asseria ja Kallea ihmetytti suuresti, kun samainen henkilö paikasti heittouistimensa komealla kaarella, ei suinkaan veteen, vaan suoraan rannikon pusikkoon. Kysymyksessä oli tietenkin heittouistimen siima, joka oli sillä kerralla menetetty. Sanonta, että ylpeyttä seuraa aina lankeemus, on totta. Oli se reissu hauska, vaikka kalaa ei tullutkaan. Oli hienoa katsella veteen, joka oli kirkasta, näkyi kaloja, mutta eivät tarttuneet kalastajien vehkeisiin. Ei silti, ei sen parempia kalastajia olleet toisetkaan, varsinkaan Asseri ja Kalle, kala tosin maistui. Työmaan toveruudethan tällainen reissu vain vahvisti, mikä on hieno asia.

No ajallaan tuli se hetki, että jokaisen vuoro oli käydä koti-Suomessa. Kun Asserin vuoro tuli, päätti hän sen suorittaa komeasti lentokoneella, ei muuta kun matkatoimistosta lippua ostamaan. Se ei ollutkaan helppo juttu, kun Norjaa ei osannut kuin kaksi sanaa:

”*Tvo Kaffé*”. Asseri oli opetellut englannin kielestä sanat ”*How mats kuuste*”. Tällä sanallahan sai selville, paljonko lippu maksoi. Sai vielä järkättyä, mihin se tiketti piti hänet viedä. Se on helppoa, kun osaa ulkomaan kieliä, pärjää kyllä hyvin missä tahansa. Tilannetta helpotti se, että päivärahasta oli säästynyt melkoinen summa, jolla lippu heltisi. Sitten vaan kentälle. Samaan koneeseen sattui vielä Finnan insinööri, vieläpä viereiseen paikkaan. Asseri tunsikin oikein firman päähitsari, kun insinööri kyseli kaikenlaista ammattiin liittyvää, taisi luvata vielä ikuisen paikankin. Tosin tätä firmaa ei ole ollut vuosikymmeniinkin, että lopputili se olisi ollut edessä kumminkin ja päähitsarin ura olisi katkennut siihen. Olihan niitä kyllä lopputilejä jo saatu sekä otettu, kuten on sattunut kaikille näitä hommia tehneille. Harva se loppuelämänsä samaa työnantajaa palvelee.

Kone laskeutui siinä tarinoidessa Suomen puolelle, ja oli aika etsiä jenkikassia, mutta sitä ei löytynytäkään matkatavaroiden joukosta. Siinä menivät myös kassin pohjan alle piilotetut Norjan kruunut ikuisiksi ajoiksi, tuumi Asseri. Mutta toisin kumminkin kävi. Matka jatkui junalla kotiin, oli sen verran nimestä ja osoitteesta tietoa, että kassi ilmestyi parin päivän viiveellä rautatieaseman säilöntään, voi sitä riemua. Siellähän ne olivat tallessa kruunutkin. Sen jälkeen ei tehnyt enää mieli piilottaa rahoja ainakaan matkatavaroiden joukkoon. Oli parempiakin paikkoja kuljetuksiin, sen Asseri oppi myöhemmillä työmatkoillaan. Jääköön ne kätköt kertomatta, etteivät toiset käyttäisi samaa menettelyä. Mikään idioottivarma paikka sekään ei ole. Neuvomisesta saattaisi joutua vielä syytteesen, että sehän sen neuvoi, kun tapahuisi epäonnistuminen.

Toinen kotimatka ei ollut sen parempi, vaikka alku näytti lupaavalta. Nimittäin sattui niin onnekaasti, että työmaan läheiseltä kalajauhetehtaalta oli rekka lähdössä Suomeen ja kuski lupasi vapaan matkan. Sehän sopi

mainiosti. Olihan edellinen lomamatka ollut melko kalliin puoleinen. Lähettiin ajelemaan joulukuun alkupäivien hämähäydessä kohti Ruotsin rajaa. Vuonan rannallahan ei ollut mitään ongelmia, kun tiet olivat sulat. Mutta kun saavuttiin rajan ylitettyä korkeammalle alueelle, alkoi jo renkaista pito loppua, ja kun ketjua ei ollut, oli melkoisen hyvä onni, että mäet nousi ylös. Jossakin tunturien katveessa pysähdyttiin ruokatauolle. Siellä kiosista ostettaessa pikaruokaa neuvoi kuski pyytämään annoksen ilman makkaraa tärkäläisittäin. Asseri painoi sanat mieleen, ja eikös vaan makkarat jääneet pois kevyesti sanoilla ”*andöös pataatnaas*”. Kielitaito lisääntyi huomattavasti, vaikka pää ei niitä terävämpiä ollutkaan. Hitsarillahan kuulemma pää on vain sitä varten, että siinä pysyy maski. Oli eräs insinööri tokaissut erälle kaverille näin. Ei kai siinä voi muuta kuin myöntää asian olevan niin. Matka jatkui, kun vatsa oli tyytyväinen eikä valittanut enää nälkänsä.

Ruotsin puolella sitten tuli vaikeuksia, kun pakkanen alkoi nousta ja rekan meno alkoi muuttua kovin nykiväksi, viimein se pysähtyi lopullisesti. Kuski totesi, että polttoaineputket olivat jäässä, oli ilta ja apua ei saanut mistään. Käytiin nukkumaan odotellen aamua, eihän se kovin lämmin yö ollut, tulihan siinä hieman torkuttua. Aamulla saatiin ohikulkevista rekoista apua ja kasarilla putket sulaksi ja lisäänetta tankkiin ja matka jatkui. Sen verran Asseri oppi, ettei Suomen puolella luottanut maakulkuneuvoihin vaan valitsi lentokoneen, kun rahaakin oli sen verran säästynyt. Vanha sanontahan on, että matkailu avartaa. Mutta työmatkailu avartaa maailmankatsomusta vielä enemmän.

Seuraava lähtöhän oli sitten taas edessä Kallella ja Asserilla, joka suuntautui sitten jo etelämmäksi Vuonojen maata. Sielläkin tapahtui yhtä sun toista, josta myöhemmin. Ei muuta kun maski päähän ja hitsaamaan ja asentaja putkenpäitä teroittamaan.

Mitä kuuluu?

Esa Koskela

Usein työmailla kuulee tämän kysymyksen: Mitä Esalle kuuluu? Komennusmies-lehden toimitus esitti tämän saman kysymyksen ja pari muuta itse Esa Koskelalle, osaston entiselle puheenjohtajalle ja pitkäaikaiselle pääluottamusmiehelle, joka nykyään toimii yksityisyrittäjänä Seinäjoella.

• Esa Koskela, mitä kuuluu?

Kiitos kysymästä, kohtuullisen hyvää. Työtä ja toimeentuloa on riittänyt, terveys kohtuullinen ja sylettääkin entistä harvemmin. Aikuisikä tekee mahdolliseksi sen, ettei enää kuvittele saavansa aikaiseksi jotain, mitä muut eivät olisi jo tehneet.

• Mitä mietit maailmanmenosta?

Maailmanmenon seuraaminen jää tiedotusvälineiden varaan, kun paikallisuus työssäni on pysyvä olotila. Toisaalta paikallisuus on opettanut selkeyttämään omia arvostuksia niin yhteiskunnallisesti kuin yksittäisen ihmisen talleamisessa maankamaralla. Harmittaa kyllä joskus oikein todenteolla, kun ei ole kanavaa, millä pyrkisi vaikuttamaan tai korjaamaan vääryyksiä, mitä heikompiosaiset, tai paremminkin heikompioimaiset, joutuvat kokemaan. Kuka puolustaa ketäkin politiikan kentällä, kuka seisoo barrikaadeilla. Missä on tekijät kuten Sini Saarela, meitä ilkkujia kyllä riittää joka lähtöön.

• Perustit oman pyöräliikkeen Seinäjoelle 2007. Mitä ajatuksia sinulla on juuri nyt yrittäjyydestä?

Pyöräliikkeen myötä olen oppinut tuntemaan yrittäjyyden arkea oikein hyvin. Yksin tai muutaman työntekijän kanssa on kohtuullisen haastavaa suoriutua kunnialla, ja aiemmin väheksymäni yrittäjyys ei olekaan itselleni enää kirosana. Silmät ovat auenneet kovan työn myötä, ja nykyisin osaan arvostaa muutakin kuin komennustyötä ja hitsausta. Yrittäjyyttä en tosin ole vielä alkanut pitämään itseisarvona enkä kuvittele yrittäjyyden pitävän tätä maata pystyssä. Kuitenkin tämä on eräs tapa hankkia elantonsa eikä aivan helpoimmasta päästä. Siirtyminen hitsaajasta pyöräliikkeen pyrittäjäksi ei aivan yksinkertaista ole, joten tunnen kyllä onnistumisen tunnetta työstäni. Ansiotasostani olen joskus kuullut, työtuntejani ei kyllä tiedä kukaan, en edes itse.

• Mitä on jäänyt mieleesi kaikkein parhaiten komennusmies- ja pääluottamusmiesuraltasi?

Luottamusmiesajokani en kovin kaiholla muistele, kuten en oikein paljon muutenkaan elä menneessä. Työtoveritani, työyhteisöjä, lähtemistä, saapumista ja ennen kaikkea yhteenkuuluvuuden tunnetta kaipaan joskus. Komennusmies-työntekijöiden ammattilypeys ja joukkovoima ovat olleet sykähdyttävintä, mitä työhistoriassani olen saanut kokea, ja niiden hiipumista olen jokseenkin surumielisenä joutunut seuraamaan.

Kuva vuosien takaa: Esa ja osaston aktiiveja (Esa Koskela kuvassa keskellä)

Toisaalta olen tyytyväinen YIT:llä saamaani talousoppiin, johtoryhmissä sekä muissa samankaltaisissa kinkeripiireissä mölistessä saamastani talousopista, joka on auttanut minua pärjäämään yrittäjänä. Järjestäytymisen kannattaja olen edelleen, vaikka itse lähdin Yrittäjistä muutaman vuoden järjestäytymisen jälkeen. Syynä oli, etten tuntenut heidän seurassaan oloani kotoiseksi, enpä kyllä aina Liitossakaan.

• Kiitos näistä kuulumisista. Komennusmies-lehden toimitus toivottaa sinulle oikein hyvää kevättä ja erinomaisia pyöräilykelejä!

Toivotan kaikille lehden lukijoille sekä heille, joiden kanssa minulla on ollut kunnia tehdä työtä rinta rinnan, hyvää kevättä ja erinomaista kesää. Toivotan myös onnistumisen tunnetta työssänne. Kuten olen itse tuntenut pyörärasvarina.

Odottamassa kiirempiä aikoja...

Työtön

Taas yö on mennyt, uuden päivän valo voittaa, niin monelle aamun kiireinen työpäivä koittaa, minulla ei ole kiire, olen työtön, tarpeeton, päivät toistavat toisiansa, taas niin kuin eilen, ei töitä, meitä on monta.

Minä nuorena itseni koulutin, ammatin hain, oli elämä huoleton, palkkaa sain, perheen perustin, oli elämä edessä, tulevaisuus, minä luotin työhön, työnantajaan, me teimme työllämme tulosta palkitsevaa.

Näin vuodet vierivät ahkerasti töissä, vuosien saatossa koulutus työtämme tuki, tuote oli hyvä ja haluttukin kai, sitä vietiin paljon ulos maasta pois, sai osinkoja omistaja halutessaan, myös johtajat palkat, bonukset totta kai, oli tyytyväisyys valloillaan, sen ahkerat saivat aikaan toimillaan.

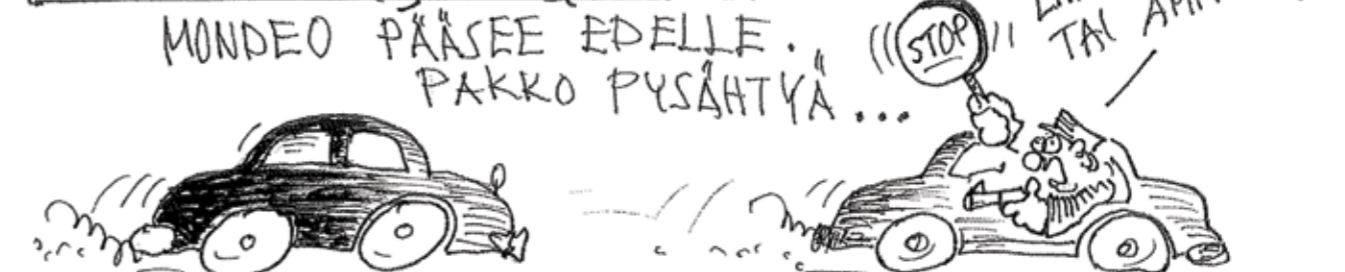
En silloin nähnyt varjoa työhuoneessain, joka hiljaa hiipi selän takanain, tuli uusi aika, vaatimukset uudenlaiset, uusi johtaja, voittoa enemmän osakkaille, siitä alkoi saneeraus potkuineen, täytyi tuotanto siirtää maastamme pois, siellä palkka vähäinen olematon, he orjan asemassa melkein on, mutta omistajan voitto on suunnaton.

Nyt olen työtön, vanhakin kai, jo viisikymppinen tarpeeton, en kelpaa enää työhön tuottavaan kenellekään, vaikka ammattitaito, kokemus vankkumaton, miksi voittoa tuottava vietiin maastamme pois, saan omistajan vastauksen – sinun palkkasi on aivan mahdoton, se kilpailu, se omistajan voitosta on pois, on omistajan etu – kun tehdas viedään Suomesta pois.

Minä en lähde maastani, en perhettäni petä, en ystäviä, vanhuksia, heidän rakentama on tämä maa, me uskomme parempaan, meillä on täällä kaikki, koulutus, ammattitaito, demokratia, kaunis luonto, jota olemme oppineet rakastamaan, sitä ei voi viedä meiltä pois - näin paljon minulla työttömällä on syytä uskoa parempaan tulevaan.

Risto Lakanen

REPPUMIES KARVINEN

JK-14

3 metallitaustaista EU-vaaliehdokasta

Vasemmistoliiton listoilla on Erno Välimäki Porista ja Kari Uotila Espoosta. Välimäki on Cupori Oy:n pääluottamusmies ja Metalliliiton liittohallituksen jäsen, Uotila on kansanedustaja ja entinen telakan pääluottamusmies. SDP:n listoilla on Janne Laulumaa Raisiosta. Laulumaa on Telete Oyj:n pääluottamusmies ja Metalliliiton liittovaltuuston jäsen.

Kysymykset: Jarmo Kohonen

Kari Uotila:

”Ratkaisevassa asemassa on vasemmiston menestyminen niin EU-vaaleissa kuin kansallisilla tasoillakin...”

Mielipiteenne EU:n ja Yhdysvaltain välisestä vapaakauppasopimuksesta. Nostaako se kansalaisten elintaso vai kahlitaanko sillä työläinsäädännön kehitys?

Kari Uotila: Vapaakauppasopimus voi auttaa myös suomalaisia yrityksiä ja tuotteita USA:n markkinoille, jotka tällä hetkellä ovat hyvin suljettuja esim. laivanrakennusalalla. Sopimus sisältää kuitenkin suuria riskejä niin työntekijöiden, ympäristön kuin kuluttajienkin oikeuksien ja turvan kannalta. Vastustan sopimusta, ellei näitä riskejä pystytä torjumaan neuvotteluissa aukottomasti.

Erno Välimäki: Vapaakauppasopimukseen on kirjattava selkeästi, että työntekijöiden asemaa turvaavat lait sekä kollektiivisen sopimusoikeuden piiriin kuuluvat asiat eivät voi olla yksityisten yritysten tai muiden maiden kyseenalaistettavissa.

Janne Laulumaa: Suomen talous on erittäin vientiriippuvainen ja siksi avoin kauppapolitiikka on kannatettavaa. Työllisyyttä lisäämällä voimme säilyttää tai jopa parantaa elintasoja. Sopimus pitää toteuttaa kuitenkin niin, että se ei missään vaiheessa vaaranna työläinsäädännön kehitystä. Varsinkin investointisuojaus sopimus on toteutettava siten, ettei se vaaranna kansallisen lainsäädännön liikkumavaraa. Lisäksi veronkieron estäminen ja veroparatiisien poistaminen tulisi olla sopimuksen keskeisimpänä tavoitteena.

EU:n nykyinen kehitys on palvellut vain pankki- ja finanssimaailmaa sekä globaaleja suuryrityksiä. Onko Euroopasta löydettävissä yhteistyötahoja, jotta tavallisten kansalaisten oikeuksia saadaan paremmin kuuluviin?

Kari Uotila: Ratkaisevassa asemassa on vasemmiston menestyminen niin EU-vaaleissa kuin kansallisilla tasoillakin. Ammattiyhdistysliikkeen yhteistyötä ja keskinäistä solidaarisuutta tarvitaan lisää, samoin kansalaisjärjestöjen aktiivisuutta. Pankki- ja finanssisektoria on säädeltävä tiukemmin ja sijoittajavastuuta on lisättävä.

Erno Välimäki: Mielestäni ammattiyhdistysliikkeen asemaa on vahvistettava ja Eurooppaan on luotava lakeja, jotka mahdollistavat myös ylikansalliset kollektiiviset työehtosopimukset, kuitenkin siten että jäsenmaiden omaa sopimustasoa ei niillä ole mahdollista alittaa.

Janne Laulumaa: Euroopan talouskriisiin saakka talous on pysynyt vakaana. Tavalliselle kansalaiselle se on näkynyt alhaisina lainankorkoina. Yhdysvaltojen finanssikriisi pahensi tilannetta, mutta ei ollut Euroopan pankkien velkaantumisen syy. Valuvikoja Euroopan talouden pidossa on ollut alusta lähtien. Pankkien valvontaa EU:ssa on tehostettava. Veroparatiisien ja harmaan talouden kitkemisen kautta uuteen nousuun. Kansainvälinen ay-liike ja vasemmistopuolueet ovat tässä taistossa mukana ja tekevät palkansaajien edunvalvontaa yhteistyössä koko ajan.

Ennakkovaikuttaminen: 14.-20.5.2014
Varsinainen vaalipäivä: 25.5.2014

Tämä valitettavasti vain ei näy lehtien palstoilla. Sillä on merkitystä, mitä puoluetta kansalaiset äänestää. S&D-ryhmällä on vahvaa kannatusta ja mahdollisuus nousta suurimmaksi ryhmäksi parlamentissa. Se on askel oikeaan muutokseen.

Onko mielestänne 45 vuoden työrupeaman tehnyt oikeutettu eläkkeelle?

Kari Uotila: On ehdottomasti. Eläkeiän tulisi nykyistä paremmin huomioida työuran pituus sekä työn raskaus ja kuormittavuus.

Erno Välimäki: Kyllä. Lisäksi ehdotan harkittavaksi ns. ”Itävallan mallia”, jossa huomioidaan myös työuran kuormittavuus (fyysinen vaativuus, vuorotyö yms).

Janne Laulumaa: Kyllä on! Eläkkeelle jäämisessä pitäisi entistä enemmän ottaa huomioon työolosuhteet ja työn raskaus. Vuonna 2005 tehty eläkeuudistus joustavasta eläkeiästä on tuottanut tulosta. Vuonna 2009 asetettiin tavoite, että eläkeiän odote 25-vuotiaalla vuonna 2025 olisi 62,4. Viimeisen kolmen vuoden aikana odote on noussut merkittävästi ja on nyt jo 60,9 vuotta. Se on tavoitteesta vain 1,5 vuotta enää perässä. Eli tehdyt muutokset ovat toimineet ja nyt tulisi kiinnittää huomiota työkyvyttömyyseläkkeiden määrän laskemiseen. Eli työssä jaksamisen ja työolosuhteiden hyvää kehitystä pitää jatkaa.

Tulisiko Suomeen säätää laki 8,5 euron minimipalkasta, kuten Saksassa on suunnitelmassa?

Kari Uotila: Mieluummin 10 euron minimipalkka perälaudaksi työehtosopimuksilla turvatuille palkkatasoille.

Erno Välimäki: Kyllä, ajatus siitä että esim. 3-4 euron tuntipalkka voi olla laillinen, on aivan älytön. Ei sillä kukaan tule toimeen.

Janne Laulumaa: Palkat sovitaan Suomessa työehtosopimuksilla. Ja sopimuksia pystytään jo nyt parantamaan työpaikan tarpeet huomioon ottaen. Palkoista pitää päättää ne henkilöt, jotka ymmärtävät paikalliset tarpeet. Minimipalkat ovat Suomessa jo alakohtaisesti sovittu eikä niiden alle saa työtä teettää.

Mille osa-alueelle EU:ssa aiotte panostaa, jos tulette valituksi Euroopan parlamenttiin?

Kari Uotila: Suomalaisen työn ja teollisuuden puolustaminen sekä harmaan talouden, talousrikollisuuden ja veroparatiisien vastustaminen.

Erno Välimäki: Työ ja toimeentulo. Euroopan kautta on mahdollista saada läpi asioita, jotka Suomessa eivät ole edenneet, esimerkkinä ammattiliittojen kanne-oikeus, vuokratyön ja nollatuntisopimusten kuriinlaitto sekä minimipalkkalaki.

Janne Laulumaa: Suomalaisten etu on turvattava. Teollisuuden edellytykset on pidettävä kunnossa. Työllisyys ja sosiaaliasiat tai teollisuus, tutkimus ja energia -valio-kunnissa näitä asioita käsitellään. Ne on sinne päästessä ykköstarvoite. Tärkeää on mielestäni myös tuoda esille, että EU on luotu rauhaa ja ihmisiä varten, ei suuryritysten ahneen voitontavoittelun tarpeisiin. Tästä syystä seuraavan parlamenttikauden suurina haasteita ovatkin veroparatiisien kitkeminen EU:sta sekä harmaan talouden lopettaminen.

Janne Laulumaa:

”Veroparatiisien ja harmaan talouden kitkemisen kautta uuteen nousuun...”

Erno Välimäki:

”Euroopan kautta on mahdollista saada läpi asioita, jotka Suomessa eivät ole edenneet...”

KUVA Auli Hannula

TEKSTI Sari Helminen

Kevät saapuu Murikkaan

Metallin Murikka-opistossa vietetty keväinen viikko tuntuu ihan toiselta kuin tehdashallissa vietetty aika. Sen tiedän kokemuksesta. Kevät on uuden elämän, puhtauden ja innostumisen aikaa. Nämä samat elementit voidaan yhdistää uusien asioiden oppimiseen. Innostu siis oppimisesta, omissa työelämän kansanopistossamme.

Oppimiseen on jokaisella oikeus

Metallin jäsenenä sinulla on oikeus osallistua Murikka-opiston tarjoamaan koulutukseen työaikana (TES kohta 47). Olen törmännyt viime aikoina monesti siihen, että jäsenemme uskovat, että Murikkaan voi työaikana mennä opiskelemaan vain luottamusmiehet tai ammattiosastoissa toimivat aktiivit. Mutta hyvät ystävät,

mikään ei onneksemme ole muuttunut. Näyttää siltä, että nyt vain on unohtunut kertoa työkaverille, että kuka tahansa Metallin jäsen voi hakea kurssille Murikkaan. Kurssivalikosta löytyy työelämää tukevaa koulutusta, järjestötehtäviin ohjaavaa koulutusta sekä luottamustehtävissä toimiville suunnattua koulutusta.

Tutustu kurssitarjontaan ja valitse kurssi

Opinto-opas löytyy myös liiton kotisivuilta kohdasta koulutus ja Murikka. Oppaasta tai Murikan kotisivuilta www.murikka.fi löydät opiston kurssitarjonnan. Valittuasi mielenkiintoisen kurssin, käy keskustelu työnantajasi kanssa opintovapaan myöntämisestä kurssiajalle.

Täytä hakemus, työnantaja täyttää oman osuutensa kurssihakemuksesta

Helpoiten löydät kurssihakemuksen osoitteesta:

www.metalliliitto.fi/kurssihakemus-ja-ohjeet

Kurssihakemuksen täyttöohjeet on syytä lukea huolellisesti. Työnantajan tukemilla kursseilla työnantaja osallistuu kurssikustannuksiin maksamalla ansionmenetyksen siihen oikeutetuille sekä ateriakorvauksen opistolle, näille kursseille osallistuvat luottamustehtävissä toimivat henkilöt.

Järjestökurssituen piiriin kuuluvilla kursseilla taas liitto maksaa opiskelusi sekä kurssipäivärahan ja stipendin, mikäli sinulle koituu ansionmenetystä. Järjestökurssituen piiriin kuuluville kursseille voi hakea kaikki jäsenet. Molemmissa tapauksissa liitto korvaa vielä matkat halvimmalla matkustustavan mukaan.

Miksi siis et lähtisi Murikkaan opiskelemaan, kun se on näin helppoa.

Sari toimii liitossa koulutusasiantuntijana ja työsuojeluopettajana, häneen voi olla yhteydessä koulutuskysymyksissä:

sari.helminen@metalliliitto.fi tai puh. 040 521 0970

Meiltä saat tutkitusti parasta palvelua.*

Ota yhteyttä, hoidetaan vakuutuksesi kerralla kuntoon.

yhteyspäällikkö
Jouni Kaleva, 0400 404 550

Keskinäinen Vakuutusyhtiö Turva
01019 5110 www.turva.fi

*EPSI Rating Asiakastyytyväisyys 2013

Metallin koulutuksella voi päästä pitkälle

Oma sosiaalisuus ja se, että hakee aktiivisesti tietoa vie meitä ihmisinä eteenpäin, kun tunnemme asiat, se herättää luottamusta työyhteisössämme ja toimintaympäristössämme. Vielä kun olemme nöyriä ja teemme parhaamme yhteisen hyvän eteen, on meillä kaikilla silloin parempi olla.

Olen ilolla seurannut monen Metallin jäsenen kehittymistä työnsä ohessa. Näillä jäsenillä on monella samansuuntaisia taipumuksia. He ovat tiedonjanoisia, aktiivisia edunvalvoja ja itseohjautuvia omissa koulutuspyrkimyksissään. Nyt heistä on kaksi ehdolla EU-parlamenttiin.

Janne Laulumaa (sdp) ja **Erno Välimäki** (vas) ovat molemmat Metallin hallinnon jäseniä ja kumpikin aktiivisia Murikan kävijöitä. Toivon todella, että Metallin jäsenet löytävät heidät ehdokkaakseen. Olen vakuuttunut, että saamme seurata heidän uraansa vielä pitkään ja pystymme vaikuttamaan työelämään liittyvissä haasteissa heidän kauttaan jatkossakin. Työelämän pelisääntöjä luodaan EU:ssa, josta ne kulkevat Suomen päätöksentekokoelimiin. Tämän vuoksi meidän on päätettävä siitä, kuka päättää meitä koskevista asioista. **Äänestämällä.** ■

Kurssikeskus Murikka sijaitsee Näsijärven rannalla Tampereen Teiskossa, ja sieltä rannalta tuo viereisen sivun kuvakin on otettu. Murikassa kurssilaisten käytettävissä ovat kaikki tarvittavat palvelut: majoitus, ravintolat, saunat ja monipuoliset liikuntatilat.

Murikka-opiston upea kurssirakennus valmistui vuonna 1977. Sen rakentamiseen osallistui myös komennusmiesosastomme jäseniä. Kuvassa yksi heistä, Lasse Kanerva, joka työskenteli tuolloin Huberin pajalla Veromiehenkylässä. Lassen työn tuloksen, teräksisen putkiristikon, voit nähdä Murikan ruokasalin katossa.

Ammattiosasto 254:n jäsenille

Hyvä osasto 254:n jäsen!

Aurinkoiset päivät ovat jälleen täällä! Jos haluat osaston t-paidan kesäksi, niin nyt on aika tehdä tilaus. Hinta 10e/paita, toimitus postitse kesäkuun alussa. Väreinä musta ja punainen, kokovaihtoehdot S-XXXL.

Osaston t-paitoihin on painettu rintaan osasto 254:n oma perinteinen logo sekä hihaan teksti "Metallin Komennusmiehet".

Soita tai lähetä tilauksesi sähköpostitse tai tekstiviestinä viimeistään 16. toukokuuta mennessä. Liitä tilauksesi mukaan myös yhteystietosi (osoite ja puhelinnumero).

Osaston toimisto

Puhelinpäivystys keskiviikkoisin ja perjantaisin klo 10-18 puh. 045 235 2727 tai 0400 655 304. Muina aikoina voit lähettää tilauksesi tekstiviestinä tai laittaa tiedot sähköpostina osoitteeseen ao254.metalli@elisanet.fi.

Pidämme teollisuuden pyörät pyörimässä

Caverion Industria tarjoaa kaikille teollisuuden aloille tuotantolaitosten kunnossapitopalveluita sekä investointipalveluita. Olemme tuotealueillamme Pohjoismaiden johtava teollisuuden palveluyritys reilun 2400 ammattilaisen voimin. Toimintamme kattaa Suomen ja Ruotsin lisäksi kansainväliset vientitoiminnot.

Tarjoamme alan parhaan tietotaidon, jonka avulla tehtaiden tuottavuus paranee ja investointipanos-
tukset voidaan kohdentaa oikea-aikaisesti tehtaan elinkaari huomioiden.

Olemme luottamuksen arvoinen kumppani asiakkaan koko elinkaaren ajan.